

Rie's dagbog 2016

Fra Messolonghi rundt om
Peleponnes til Preveza

Ries dagbog 2016

Forår i Messolonghi

Tirsdag den 15. marts 2016

Der var blevet pakket i god tid, og vi havde haft vores hyr med at få vores to store tasker til at holde sig under de 23,0 kg. Det var lykkedes, og der var stadig plads i håndbagagen, så vi var fint kørende. Vi havde haft nogle mindre problemer i dagene inden afrejsen. Kaffemaskinen, gik i udu, efter den var blevet afkalket, møj; men den kom til at virke igen, da den efter mange forsøg blev presset ud af afkalkningssituationen, puh ha. Det var værre da Stens ur var blevet væk! Vi søgte højt og lavt, i lommer i skuffer og over alt og kunne ikke finde det, før jeg vendte bunken med mit(!) rejsetøj, og der lå det... i mine trusser, mærkeligt sted, men stemningen lettede markant, da det dukkede op.

Turen herved gik efter en snor. Da vi havde de to tunge tasker med, så vi tog en taxa til lufthavnen. Taskerne blev vejlet til hhv. 23,5 og 23,8 kg, men det blev accepteret (tak SAS). Flyveturen gik fint; vi landede 10 minutter før tid, og vores shuttle ventede og så gik det mod Messolonghi, hvor vi var klokken halv fem. Vi fik hurtigt bugseret de tunge tasker om bord, og mødtes med Bent over en øl og noget saganaki (stegt græsk ost) i havnecaféen. Så pakkede vi lidt ud og besluttede os hen under aftenen at gå op til Maro på Ola Xyma og spise. I København havde vi købt en klukflaske til Maro. Hun havde så sød at give nogle af hendes mors hjemmelavede Kalamata-oliven med hjem, vi havde også fået noget hjemmesydet salt som hendes svigerfar havde lavet. Vi blev modtaget med knus og kram og Maro's mor kom ud fra køkkenet, mere kys og kram. Egentlig havde vi troet at vi skulle sidde stille og roligt i et hjørne af restauranten og spise, men der havde vi lige forregnet os. Den engelske gruppe i marinaen havde besluttet sig for at fejre Colin's og Maggie's (Ocean Safari) bryllupsdag på Ola Xyma og vi sluttede os til selskabet. Det blev rigtig hyggeligt, og vi blev opdateret på livet i marinaen. Ikke noget nyt! det er vist stadig noget rod, så vi må som sædvanligt tage det som det kommer, men det er nu det der gør det hele så hyggeligt (og græsk) Noget trætte da vi kom kom på puden.

Onsdag den 16. marts 2016

Det blev en rigtig visit-tur-dag, og vi har

konstateret at: Hundene har det godt (gensynsglæden med Buddy var stor og gensidig), Mimi og Spiros i havnecaféen har det godt. Startede dagen med at spise morgenmad oppe på havnecaféen, derefter fik vi ryddet lidt op. Så til Maria for at finde ny briller til mig, og det er ikke noget lille projekt. Herefter skulle vi handle lidt og have vores frokost hos Christos og Christina.

Fiskebåd for anker i Deltaet

Deres datter Georgia var der, lidt nervøs for hun skal til studentereksamen om en måned, - stakkels pige. Kaffen fik vi hos Dimitris, som er holdt op med at ryge (og klarer sig ned en e-cigaret), men al den motion han får er stadig at gå ud til sin bil. Tilbage til båden for at fortsætte klargøringen. Vi skal i vandet den 23. marts så vi har god tid, men det skal jo klares.

Vi nyder meget at være tilbage, og langsomt få tingene til at fungere. I dag lykkedes det at få radioen til at forbinde til computeren via Bluetooth, noget der har drillet i lang tid. Til gengæld har Stens Leatherman forpuppet sig... vi leder højt og lavt!

Torsdag den 17. marts 2016

Leatherman'en er fundet. Den sad på et bælte, der blevet hængt op på en knage under et håndklæde. Alt er nu ideel lykke ombord på det lille skib. Dagen startede med at der blev vasket dæk og teaklisterne rundt dækket fik også en kærlig behandling med biotex. Sten holdt fanen højt, så efter frokost fortsatte vi med at vaske fribordet. Nu står det så fint og rent, klart til at blive poleret ved først givne lejlighed. I morgen bliver det nok regnvejr, så det er godt vi har været så flittige i dag. Vi havde egentlig tænkt os at spise oppe i byen, men da vi fik taget os sammen regnede det! Regnfrakkerne kom frem og vi gik op på havnecafeen og spiste der! Det

blev ikke til meget natteliv, vi var ret udmattede så vi sov tidligt.

Fredag den 18. marts 2016

Som meteorologerne havde forudsagt, så blev det regn. Det startede faktisk i nat, men fortsatte med ufortrøden kraft hen over formiddagen, så der er dømt indendørs sysler. Vi har sat teltet op over cockpittet, så vi dels kan holde på varmen, og dels kan arbejde der, skulle ånden komme over os. Der skal jo poleres, men det bliver nok først, hvis det bliver lunere op ad dagen. Jeg fik vasket komfur og gjort klude klar af et gammelt lagen og Sten fik monteret et 12 volt stik ved siden af sengen så vi nemmere kan lade telefoner og tablets når vi er gået i seng. Egentlig er vi blevet inviteret med ud på restaurant med 'slænget' i aften, men det har en tendens til at blive noget natteroderi så vi renoncerer nok denne gang, så vi er klar til at polere fribord i morgen hvor vejret skulle blive fint

Lørdag den 19. marts 2016

Det blev en arbejdsdag der ville noget. Vi fik poleret fribordet, så nu mangler jeg bare hækken. Sten fik slebet rust af kølen og primet og malet alle kanterne på bunden, så han i morgen kan gå i gang med at rulle resten. Han gik her-efter i gang med at forarbejde et bræt der skal sidde over redningsflåden på hækken, så vi ikke træder på flåden når vi går op og ned den vej. Vi havde lange arme da dagen var gået, og sov rigtig godt om natten, efter vi havde været oppe hos Christos og Christina for at spise.

Søndag den 20. marts 2016

Dagen startede med at jeg fik vasket en maskine og hængt det op på nogle snore mellem bådene, for vi har også fint vejr i dag. Sten fortsatte med sit træ-projekt. Det betød, at der skulle meget værktøj frem, faktisk tror jeg vi havde det hele fremme. Men han fik lavet trinene, og det blev rigtig godt. Så nu er der ingen problemer med at komme op i cockpittet, når vi skal ind fra hækken, Jeg fik poleret hækken og Sten fik også malet bunden i dag, så jo nu er han færdig.

Tror ikke vi problemer med at sove i nat. Vi har stadig fint vejr et par dage til, så vi skal nok nå at blive helt færdige inden vi skal i vandet på onsdag.

Mandag den 21. marts 2016

Fribordet blev poleret en gang til i dag; nu er også det rigtig flot. Sten er begyndt at lave skabeloner til de skridsikre felter på dækket, hvor der er indkøbt et særligt dækmateriale (GisaTex) med skridsikkert mønster og i en kontrastfarve. Vi har længe ønsket at gøre noget ved det, men synes der måtte være kommet noget på markedet der var smartere end Treadmaster. som vi brugte både på Tusindfryd og Blåmusling, men heldigvis er der sket noget på det marked; nu hedder det der skal prøves GisaTex som limes fast med Tec-7. Sten fik skåret nogle skabeloner til nogle af de store felter, i håbet om at der så kan blive nogle rester, som han kan bruge på de små trin på hækken. Så kan han prøve teknikken af mens vi står på land.

Skabeloner i tykt papir til skridmønstret

Tirsdag den 22. marts 2016

Endnu en dejlig dag med sol fra morgenstunden, og vi kommer tidligt op. I går tror jeg, vi lige med nød og næppe holdt os oppe til klokken ti,- vi var helt færdige; så der er ikke noget at sige til at vi er tidligt oppe, og sådan har det været i flere dage. I dag var dagen, hvor vi skulle lægge GisaTex på trinene på hækken. Vi fik lavet skabeloner i tykt brunt papir. Vi brugte marina-ens vaskerum til at klippe GisaTex'en ud efter skabelonerne, for der er et dejligt stort bord. Så skulle vi til det spændende: lægge det på med Tec-7. Det havde alle chancer for at blive det helt store svineri, for jeg skulle deltage. Jeg holdt mig på ærbødig afstand, undgik at gå i vejen, rakte værktøj som en effektiv klinik-assistent, og det gik rigtig fint.

Fik lagt GisaTex på i de fem små felter på hækken, og det ser rigtig fint ud. Nu bliver det så spændende, når vi i morgen kan tage afdækningstapen af.... kan næsten ikke vente.

Onsdag den 23. marts 2016

Sten var oppe meget tidligt for at nå at fjerne af-dækningstapen fra gårdsdagens arbejde inden vi skulle søsættes, og det er blevet så flot. Vi glæder os over det, hver gang vi går op eller ned over hækken.

Jeg holder mig på afstand mens der smøres GisaTex på

Første nat uden at dieselvarmeren måtte tændes; ja faktisk var det 17° uden for her til morgen (og 20° indendørs), så det var lunt og godt. Det blæste dog og det var gråvejr fra morgenstunden. Vi havde fulgt med på vejrmeldingerne og det skulle blæse ret meget i dag; og ganske rigtigt, ved halv ellevetiden kom en af marine-roerne med en vejrudsigt, der meldte om storm de næste tre dage, så søsætninger er udskudt. Nu må vi se.

Så er der lagt skridmønster på hækken; den brune planke øverst i billedet er den planke Sten lavede over redningsflåden

Det blev til rigtig møgvejr i dag, meget regn og meget blæst, så det var helt ok med den udsatte søsætning. Vi fik tiden til at gå indendørs, jeg må indrømme, at jeg var meget træt i armene, så de blev hvilet lidt, og mellem bygerne nåede vi op i byen for at handle lidt og spise frokost hos Christos og Christina. Hun havde lige været ude på landet og få friske æg, så vi fik lige ti æg med hjem. Vi skal have æggekage en af de nærmeste dage.

Torsdag den 24. marts 2016

Vi var tidligt oppe, for hvis vejret var lidt bedre, kunne det jo være, at de ville sætte både i vandet i dag. Umiddelbart så det ikke ud til at blive bedre vejr, så vi satte os til utålmodigt at vente.

Der laves skabeloner til dækket

Langt oppe af formiddagen dukkede kranføreren op, og sættet blev gjort klart. Stille og roligt blev der sat en båd i vandet; og så blev det vores tur! Vi blev sat i vandet og så gjorde vi klar til at starte maskinen. ØV ØV, den ville ikke trække kølevand igennem, så vi splittede det hele ad, kiggede på impelleren, bandede og bandede lidt mere og til sidst endte det med at konstatere at kileremmen til saltvandspumpen var meget løs, og efter passende stramning synes alt nu at virke lykkedes. Egentlig tror jeg bare at maskinen skal have ordentligt med omdrejninger med det samme, når den startes og ikke som jeg gjorde, gav den forsigtigt,- meget forsigtigt flere omdrejninger. Så flyttede vi over på vores plads og blev modtaget af de to andre der ligger på broen, Jacque og Eveline fra Frankrig samt Marco fra Italien. Bent var der også til at give os en hånd, så det gik fint med at få sat fortøjninger på. Vi gav en komme-i-vand øl/vin, og så er sæsonen i gang. Sten lavede for første gang i år middag om bord,- vi spiste tidligt og faldt også tidligt omkuld.

Fredag den 25. marts 2016

Det er dejligt at være kommet i vandet, og så er sæsonen rigtig i gang. Det har dog ikke været et rigtigt problem at stå på land. Men det er ikke

rart når det blæser meget. Sten fortsatte projektet med at lave skabeloner til dækket, og så længe det holdt tørt går det fint. Så stod den også på almindelig oprydning og rengøring, så er vi rigtig flyttet ind. Vi var også oppe i byen for at plukke lidt appelsiner, så vi er klar til en regnvejrsdag, hvor vi kan lave orangemarmelade; for vi er løbet helt tør. Jeg startede på at polere cockpittet, det trængte til en gang alvorlig rubbing inden der skulle poleres, så det er fast arbejde. Jeg får da trænet mine armmuskler, og det tager jeg vel ikke skade af. I dag er det en national festdag; man fejrer at man kom fri af tyrkernes åg. Det er også Maria Bebudelsesdag (ni måneder før juleaften selvfølgelig). Det fejrer men her, ved at spise paneret bacalau med masser af hvidløg. Vi ville gerne spise hos Ola Xyma. Det er ikke noget de havde på spisekortet, men Sten havde ringet til Maro og hun overtalte sin mor til at lave det. Michael (s/y Synapsen kom sidst på dagen og han gik med op og spiste. Pam og Roger fra Cap d'Or var også med. De ligger her efter de har sejlet rundt om jorden to gange.

Lørdag den 26. marts 2016

Sten lavede endnu flere skabeloner til dækket og jeg fortsatte med at rubbe og polere cockpittet. Det var en fin dag til udendørs arbejde og både skabelonprojektet og poleringsprojektet går stille og roligt fremad

Søndag den 27. marts 2016

En lokal gruppe genopførte slaget ved Klisova i dag, et slag, hvor få hundrede Grækere slog flere tusind tyrkere og ægyptere tilbage og angiveligt ihjel. Det hele skete på den lille ø Klisova ude i deltaet.

Det var et tilløbsstykke for de lokale. Det er hyggeligt, at man kan møde folk man kender oppe fra byen ved en sådan lejlighed. Det startede klokken tolv og fortsatte til klokken tyve minutter i et, så var tyrkerne og ægypterne slået. Herefter spiste vi frokost oppe i havnecaféen og gik tilbage på båden for at have en stille eftermiddag inden vi skulle op til Christina og Christos for at fejre Stens fødselsdag med en gang musaka mm.

Ægypterne og tyrkerne forbereder sig på at angribe Klisova

Bent, Karin, Michael (Synapsen), Pam og Roger (Cap D'Or), Øystein og Johanne (Snowbird of Norway, det var dem der redde en hundehvalp fra at drukne sidste efterår) samt et nyt norsk bekendtskab -Sven- var med. Sven er ved at gøre en katamaran klar for at sejle den hjem til Norge; i det 'civile liv' er han lods i Bergen. Meget hyggelig aften.

En græker gør sig klar til at forsvare Klisova

Mandag den 28. marts 2016

Kom ret sent ud af køjen, og det endte med at vi spiste morgenmad på havnecafeen. Skulle så finde Stens knæbeskyttere. Vi havde ledt på det mest oplagte sted, men ikke fundet dem. Så gik vi på computeren, og fandt lagerlisten. I følge denne, skulle de ligge på det mest oplagte sted. Ind og endnu engang tømme rummet under køjen i forpikken! Tømme den helt! Gemt i en rød kasse lå knæbeskytterne. Puh ha. Endnu en gang kan man undre sig over at ting kan forsvinde på 20 m3- mærkeligt.

Stens knæ har det ikke så godt efter har har ligget flere timer på dækket og lavet skabeloner

til den nye dæksbelægning, så det var godt vi fandt dem. Endnu en gang trængte solsejlet til en levetidsforlængelse, så jeg fandt symaskinen frem og fik forstærket nogle sømme. Jeg ved ikke, hvad jeg skulle gøre uden symaskinen om bord og nu har jeg til og med fået anskaffet noget UV beskyttet tråd. Vi fik diesel på her om eftermiddagen, og heldigvis kunne slangen fra tankbilen nå herud, det var dejligt, så behøvede vi ikke flytte båden. Det er stadig så køligt om natten, at vi må have varme på, så der bliver brugt noget diesel. Til aften serverede Sten græske ting og sager, mums.

Katten lakrids er blevet Café-kat, så vi havde selskab til morgenmad

Tirsdag den 29. marts 2016

Da vi havde spist morgenmad, sadlede vi cyklerne og kørte ud til Lidle. Vi fik handlet det allermest nødvendige og fik fyldt begge vores rygsække. Der var så det stadig tilbagevendende problem, da vi kom tilbage at få plads til det hele i køleboksen. Som sædvanlig lykkedes det, men ikke uden en række bandeord. Da vi havde pakket det hele væk, skar vi de bitre appelsiner op, vi havde plukket forleden dag og fik kogt dem første gang, nu udestår så bare den anden gang kogning med sukker. Til frokost fik vi rejer, masser af rejer og efter en morfar fortsatte Sten med at lave skabeloner til dækket. Det tager sin tid, men det går fremad. Jeg gik på kon-toret, men vi blev forstyrret af Roger der kom

og inviterede os os drinks på Cap d'Or; så blev vi jo nød til at slippe, hvad vi havde i hænderne og møde op, Det blev til en meget hyggelig eftermiddag/aften.

Onsdag den 30. marts 2016

Jeg vågnede tidligt og styrtede op og fik sat en vask i gang. Da vi havde spist morgenmad, fik vi lavet syltetøjet færdigt, og Sten fortsatte projektet med at lave skabeloner til dækket. Jeg pillede gardinerne ned og cyklede op i byen for at finde et renseri. Jeg fandt et, lige overfor den forretning der syr og reparerer de nationaldragter, der skal anvendes til den store mindemarch. Den march, hvor man mindes alle heltene, der faldt ved en belejring af Messolonghi. Pludselig stod jeg inde i forretningen med to piger og to damer der forklarede alt om dragten.... på græsk! Tilbage i Marinaen, var Synapsen kommet i vandet og og vi fulgtes med Michael op i byen for at spise hos Chistos og Christina. Efter en "morfar" fortsatte Sten igen-igen på skabelonerne til dækket og jeg tørrede væggene af bag ved gardinerne. Vejret er blevet rigtig dejligt, og det er så varmt at man kan gå med korte bukser!

Torsdag den 31. marts 2016

Det var i dag de sidste plader skulle skæres ud til dæksbelægningen. Vi gik frejdigt i gang og fik tegnet skabelonerne over på Gisa-tex'en. Sten fik klippet dem ud, mens jeg vaskede dæk. Det blev til en sen frokost. Vi lavede en prøveoplægning i styrbords side og det så rigtig pænt ud. Det skal nok blive godt.

Fredag den 1. april 2016

Sten tørrede morgenduggen af bagbords side og gik frejdigt i gang med at lægge skabelonerne ud i bagbords side, men ak og ve! To af skabelonerne var skåret ud: spejlvendt (Stens kommentar: 'Jeg store idiot'). Så hurtig udrykning med telefonopkald til Masnedø i håbet om, at de kan få det sendt af sted i dag. Men øv, øv og tre gange øv. Der er dog stadig noget at lave, alle de andre stykker skal jo skæres til.

Lørdag den 2. april 2016

Sten havde klynket i løbet af natten og vågnede op med meget ondt i foden, så meget, at han ikke kunne forlade båden. Han kom straks under

behandling med brufen, paracetamol og is. Jo, jeg var oppe i baren og hente is. Foden blev hævet, kassen med Tec-7 passede lige i højden. Han ville gerne have en skriftklog til at se på den, så da jeg så Kiropraktor Michael dukke frem fra Synapsen, blev han beordret på sygebesøg. Nå, det er så "bare" den sædvanlige forstuvning, som blev vækket da han vred om på foden forleden dag. Umiddelbart var det ikke slemt, men det er det nu! Der blev dømt ro og ingen belastning. Sten havde lovet at købe græsk pølse til grillen på søndag, så jeg måtte op på cyklen og fik præcise instruktioner om indkøbet. Ingen problemer, jeg var en go' lille husmor så længe det varede, og Sten sov det meste af dagen og havde slet ikke problemer med at holde sig i ro.

Michaels kone Maria kom ved halv sekstiden og Sten fik flyttet sig i land og givet hende et knus, og da hun sagde øl, kunne Sten godt finde kræfterne og gå med op i baren. Det er meget hyggeligt at hun er kommet. Vi har det sjovt sammen.

Søndag den 3. april 2016

Foden havde det lidt bedre, så Sten iførte sig sit støttebind og tog cyklen op til grillpladsen. Jeg tog den pakkede taske og bragte ham pølsen, der skulle grilles.

Grilmestrene ved søndagsgrillen

Vi havde købt kød til Bent, Karin, Michael og Marie. Michael og Marie havde så sørget for en stor skål salat og Karin og Bent for kaffen. Sådant en søndagsbarbecue er en dejlig oplevelse. Der er altid nogen der medbringer ekstra salater eller hjemmebagte søde sager. Havnehundene ved at der mod enden altid falder noget af og holder sig i nærheden, men der er aldrig tale om at de tigger ved bordet.

Derimod er de utroligt vagtsomme over for andre, der ikke hører til selskabet. Det er et rent Babylon af sprog. Jeg nævner i flæng: italiensk, engelsk, dansk, fransk, svensk, tysk, norsk og flamsk/hollandsk. Der er nok en generel tendens til at de fransktalende sætter sig i den ene ende af bordet, de engelsktalende i den anden ende og så os skandinaver ind imellem. Men der er altid nogen som blander sig på tværs af disse grænser og det er utrolig bekræftende over for ideen om et tættere Europa. Desværre driller Stens ankel, så vi gik i gang med intensivbehandlingen igen.

Mandag den 4. april 2016

I går blæste det, men her til morgen var vinden løjet og solen skinnede fra en skyfri himmel, dejligt. Stens fod har det bedre her til morgen, så stemninger er lettet om bord. Sidste efterår kom der en Italiensk båd ind med nogle søde unge mennesker. Nu er manden kommet tilbage for at sætte båden i stand. Han ville gerne se vores Fortress ankre for han overvejer at købe et og bruge til hækanker som vi gør. Han kom ved ti-tiden og vi serverede kaffe. Davide er en super sød fyr fra Norditalien, og han introducerede os til en anden italiensk sejler, der havde sin båd i Palermo, og det er noget vi skal grave i, for vi kunne godt tænke os at overvintre der et år. Stens forbrug af smertestillende piller satte os i gang med at gennemgå og rydde op i medicinkassen. Heldigvis mangler vi ingen af de stærke sager, dem har vi ikke haft brug for. Derefter gik vi op på Café Sunset og holdt kontor. Frokost spiste vi hos Christos og Christina sammen med Michael og Maria. Michael anbefalede, at der blev lagt sportstape på Stens dårlige fod og viste, hvordan det skulle gøres. Sten synes' det fungerer meget bedre end med ankel-støttebind, så vi er optimistiske.

Blomster på markedet i Messolonghi

Tirsdag den 5. april 2015

Stens fod vækkede ham midt på natten, ugh hvor havde han ondt! Der blev stoppet smertestillende piller i ham, og han faldt heldigvis i søvn igen. Da vi vågnede ved halv ni-tiden gik det bedre og efter morgenmad tog jeg på markedet med Michael og Marie. Jeg skulle have en (dør)måtte, appelsiner og jordbær. Tilbage på havnen, var Sten kommet op på caféen og vi holdt kontor over en kop kaffe. Om aften spiste vi på Ola Xyma sammen med Michael, Marie, Asbjørn og Johanne. Meget hyggelig skandinavisk aften. Maro har helt taget os til sig og vi får den mest udsøgte behandling. Hendes engelsk er begrænset, men hendes vilje, -kropssprog og -ønske om at forklare os al ting om det græske køkken og huset vi er i (et af de ældste i Messolonghi) kompenserer til fulde. Og hun sørgede for at vi alle gik hjem med en portion af hendes fars hjemmesydede salt.

Onsdag den 6. april 2016

Endnu en morgen med sol fra morgenstunden. Det var i dag Sten ville i masten og sætte beslaget til Code'0' på. Det var spændende om beslaget passede, da det jo først er når han er alle 16 meter oppe i luften, at det kan konstateres. Det gjorde det, om end med nogle få tilrettelser. Første gang var han i masten i fokkefaldet, for han skulle arbejde på forsiden af masten. Han var ikke sikker på, at han kunne komme til fra bagsiden af masten, hvor jeg kan hive ham op med det elektriske spil i storsejlsfaldet. Stærke mænd blev tilkaldt: Bent og Michael og det gik fint. Da han, efter tilpasning med vinkelsliber og fil, skulle op for den endelige montering, havde han fundet ud af at han kunne klare det fra bagsiden og jeg og maskinen trak ham op. Så nu er vi klar til at teste Code'0' igen. Da det var klaret tog vi os

sammen og fik sat genuaen på. Så mangler vi bare storsejlet men det må vente til vi har fået dæks-belægningen klar. Sejlet ligger hos Dimitris, for det har været til levetidsforlængelse hos Nicos i Lefkada.

Der er masser af blomster på markedet i Messolonghi

Torsdag den 7. april 2016

I dag var det så 'udestuens' tag der skulle levetidsforlænges. Så symaskinen kom frem og det blev ordnet. De havde lovet at det skulle blæse op i løbet af dagen, og det gjorde det. Hen på eftermiddagen havde vi op mod 20 m/s, så vi var ude og lægge en ekstra fortøjning op til luv. Vi er ved at blive lidt utålmodighed med hensyn til pakken fra Masnedø med GisaTexen. Den er umulig at tracke siden den forlod Danmark. Men vi prøver at være tålmodige

Fredag den 8. april 2016

Sol fra morgenstunden, men utålmodigheden med leveringen sled svært på Stens tålmodighed. Vi gik i gang med levetidsforlængelse af cykeltaskerne, og da det var overstået, ville Sten op og klippes og skulle have sin telefon med. Der lå der en besked fra Marinakontoret om, at der var anmeldt en pakke til Sten. Hurra men hvorfor f... har de ikke afleveret pakken hos Marina cafeens ejer sådan som adressen siger?! Hjemvendt fra posthuset (og et besøg i herre-klippehulen) fik jeg så beskrivelsen af besøget på posthuset men her er det nok bedre at jeg overlader 'pennen' til Sten: Idet jeg (Sten) takker, er hermed den lærerige beretning (og vi har tidligere haft tilsvarende oplevelser f.eks. hos det lokale havnepoliti): Vel ankommet til postkontoret opdagede jeg at der heldigvis var der et fint elektronisk nummer-system ganske som derhjemme. Da der bare var fem i køen og hele to åbne luger, ja så så jeg optimistisk på sagen..... hvilket var en fejl. For

det første tog hver ekspedition (mindst) fem minutter. Dels fordi alt der blev tastet ind i PC'en også skulle bogføres manuelt, dels fordi der skulle drikkes kaffe undervejs og endelig fordi der kom adskillige venner ind fra gaden og (lige midt i en ekspedition) skulle have en morgensnak med veninden (ekspedienten). For det andet viste det sig hurtigt at nummersystemet helt blev ignoreret (man kender jo hinanden), man holdt blot øje med sin tur og stillede sig klar når den var for. Jeg havde siddet tålmodigt på de dertil opstillede stole i et hjørne af lokalet, og da jeg mente at nu var jeg den næste stillede jeg pænt op bag en nydelig græsk dame, der var i gang med at blive ekspederet. Netop da, blev lugen ved siden af ledig, men inden jeg nåede at flytte mig det ene skridt til siden, der var nødvendigt, havde en herre overtaget min plads (han havde nok ikke set mig tidligere fordi jeg sad i baggrunden). Den nydelige græske dame kunne godt se det lidt uheldige i situationen og forsøgte at intervenere, men jeg havde jo god tid og udsigt til endelig at få min længe ønskede pakke med det sidste GisaTex, så det gik nok endda. Hun indledte herefter, på et fransk der var betydeligt bedre end mit, en konversation og beklagede meget at tingene ikke fungerede optimalt, men som hun sagde: Man er underbemandede pga af 'krisen' (sic). Endelig kom jeg så frem til lugen og damen så meget forvirret ud (ja men har hun da aldrig udleveret en pakke før?). Ud bag ved (hvor det gennem døren sås at bl.a. en motorcykel er parkeret). Tilbage igen og spørge damen i nabolugen, der tilsyneladende ikke kan svare.

Det her begyndte at blive pinligt; men pludselig dukker en mandsperson (postmesteren?), der hidtil har siddet og drukket kaffe ved et bord bag skranken samtidig med at han uddelte ordrer til to yderligere medarbejdere (der er altså mindst fem på arbejde her til formiddag). Han beder på udmærket engelsk og meget myndigt om min legitimation.

Bevæbnet med mit kørekort går han herefter egenmægtigt ud i motorcykel-parkeringen, finder på mindre end et minut min pakke, bringer den til damen i skranken, instruerer hende og vender tilbage til sit bord.

På vej ud i naturservatet som Marinaen ligger i

Efter yderligere et par minutters arbejde med diverse dokumenter får jeg endelig lov til at kvittere for modtagelsen af min længe ventede pakke. Nu fortæller jeg jo ikke denne historie for at gøre grin med det græske bureaukrati, eller for den sags skyld med Grækenland og grækere generelt. Men nu hvor vi har opholdt os her i landet i samlet mere end et år, begynder vi bedre at forstå landet og dets dybe krise. Lidt firkantet kan man sige at her er alle tegnene på et tredje verdens land: Politisk indspisthed, ineffektiv (uprofessionel) administration, 'patron-client' relationer og stor uformel økonomi. Eneste væsentlige forskel er at Grækenland gennem sit medlemskab af EU og især gennem sin position som €-land, har haft mulighed for at få lån og tilskud af et omfang som intet andet udviklingsland jeg kender til. Men det er som om den almindelige græker ikke forstår dette; at den mangel på effektivitet og systematisk organisation vi andre er så vant til, ikke her danner grundlag for den stadigt voksende levestandard grækerne har vænnet sig til over de seneste 35 år.

Når alt dette så er sagt skal man ikke glemme at grækerne har en enorm livskvalitet, afslappethed og generøs holdning til besøgende, det er et fantastisk land at opholde sig i som gæst. Den højt besungne effektivitet, vi selv har (og som vi efterlyser hernede), har jo derhjemme ført til større og større skel i vores samfund, høje selvmordsrater lige som det har gjort stress og stressrelaterede sygdomme til en nationalt syndrom. Det er ikke noget man taler om hernede.

Skal jeg reflektere yderligere må det være, at den ineffektive administration og det afhængigheds-forhold, der tilsyneladende er mellem det politiske og det administrative niveau er noget vi skal vogte os for. For der er faktisk tegn på at

vi også i Danmark langsomt glider i den retning. Lad mig bare give to eksempler: Tidligere var ministerier og etater styrede af principielt apolitiske embedsmænd. I dag er der i højere og højere grad tale om at ledelsen åremålsansættes og 'motiveres' med resultatlønløn og bonusordninger. Her er embedsmænd på en helt anden måde end tidligere, blevet afhængige af deres politiske herrer. Og dette til og med under dække af større og større indskrænkninger i offentlighedens indsigt. Jeg nævner bare to eksempler: Den såkaldte Landbrugspakke, hvor ingen embedsmænd har turde sige fra, og som blev vedtaget på et tilsyneladende 'sminket' grundlag. For det andet, motiveret af et politisk ønske om skattelettelse, de evindelige offentlige personalenedskæringer, der gennemføres under dække af besparelse, gennem effektivisering og ny-edb systemer (længe inden man ved om disse virker). Jeg nævner blot SKAT (ejendomsvurderinger, udenlandsk udbytteskat og manglende gældsinddrivelse)

Lørdag den 9. april 2016

I går fik vi så klippet de to sidste stykker GisaTex ud. Vi var meget omhyggelige og tjekkede både skabelonerne på dækket, da vi havde tegnet mønsteret op og inden vi klippede. Sten begyndte at mærke op med tape til det bageste stykke i bagbords side. Så tog vi en dyb indånding, spredte Tec7 ud over feltet, endnu en dyb indånding og så lagde vi GisaTexen på og pressede den fast. Det så rigtigt ud. Ventede meget tålmodigt til senere på aften, hvor Sten meget forsigtigt tog tapen af.....Det er bare så flot. Nu bliver der nok ikke lagt mere på inden tirsdag, for det bliver regnvejr indtil da. Men det er et stort skridt at vi nu så at sige kan se enden på projektet.

Der dækkes af til de store felter på dækket

Søndag den 10. april 2016

Det blev ganske rigtigt regnvejr. Så der var ikke rigtig mulighed for udendørsaktiviteter, så vi byggede rede (og det er nok meget godt for Stens forstuede fod der stadig er meget hævet). Planen er, snarest muligt at få lagt det resterende GisaTex på dækket. Egentlig troede alle at søndags-grillen var aflyst, for med den vejrudsigt synes det ikke muligt. Men da det lysnede ved et-tiden kom folk op fra deres både og lige pludselig var vi 15-20 stykker samlet omkring grillen, så det blev en udendørs dag alligevel. I dag bestod selskabet af skandinaver, tyskere og englændere, de fransktalende var der ikke, men sådan ændres det fra gang til gang,

Mandag den 11. april 2016

Fint, fint vejr allerede i dag. Så var det nu at GisaTex-projektet skulle fortsætte. Vi fik dækket af med tape til tre plader fra morgenstunden og fik lagt dem på inden frokost. Det er noget fedtarbejde og det lykkedes mig at få det f... Tec7 på mig selv hvert tredje sekund, så forbruget af acetone er relativt stort. Efter frokost sugede vi luft ind og fik lagt de sidste to plader på i bagbords side. Det bliver så flot, det bliver sikkert pænere når vi får det grønne afdækningstape af. Da vi var færdige fik vi en velfortjent øl oppe i Café Sunset sammen med Bent og Karin. De sejler af sted i morgen, for nu ser det ud til at vejret er ved at stabilisere sig. Middag spiste vi på Ola Xyma hos Maro, sammen med Michael og Maria, som tager af sted på årets tur i det Ioniske fra i morgen. Som sædvanlig fik vi lækker mad og havde en hyggelig aften.

Tirsdag den 12. april til fredag den 15. april 2016

Da vi havde spist morgenmad, gik jeg straks i gang med at tørre duggen af dækket i styrbords side, så der kan tapes op så snart det er blevet helt tørt efter morgen duggen, der for tiden kan være anseelig. Vi nåede at tage en tårevædet afsked med Michael og Marie. De skal som skrevet udforske det Ioniske her i foråret, så vi ser dem nok ikke mere i foråret. Bent og Karin nåede vi ikke at vinke farvel til, de er så hurtige om morgenen, men det var vi forberedt på. Jeg håber for dem alle fire, at der er mere vind uden for deltaet, ellers kommer maskinen på arbejde. Mens dækket tørrede i styrbords side skar Sten

forsigtigt det sidste af tapen af og det Tec7 der var kommet ud under kanten. Det tror jeg vi bliver glade for at få lagt på. Det er ligesom om at vi har fået gulvtæppe på. og så satte vi slutspurten ind for at få lagt det sidste GisaTex på: Nu var de sidste plader klippet ud og fintilpasset, så var det bare at fortsætte. Først de fire agterste plader på i styrbords side, og så kom de forreste to plader på i styrbords side og så trak vi vejret dybt... helt ned i maven...

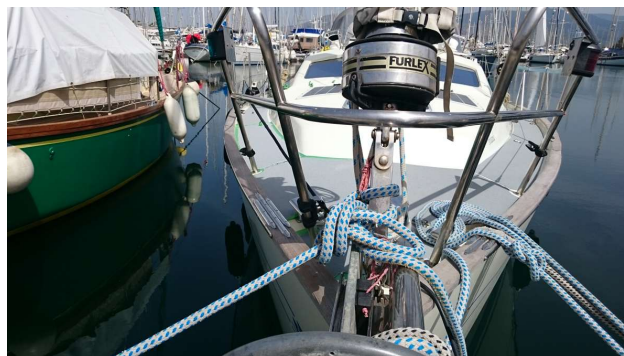
Færdig! Da tapen kom af var jeg bare så imponeret! En ting er at det er lige som at få gulvtæppe på dækket og det et 'gulvtæppe der er meget skridsikkert og trygt at gå på. En anden ting er at det ser rigtig flot ud! Men i (græske) guder, det har været et kæmpeprojekt; 1) måle ud til GisaTex, 2) klippe GisaTex'en ud i stykker der passede, 3) tegne mønstrene præcist op, 4) tegne mønsteret over på GisaTexen, 5) klippe GisaTexen ud, 6) fintilpasse GisaTex stykkerne, 7) afmaske med malertape, 8) presse Tec-7 ud af patronerne og fordele det ækle stads med en tandspartel 9) lægge GisaTexen uden at smøre sig selv ind i det og endelig 10) rulle eventuelle 'bobler ud og til slut trykke kanterne til. Og for at være helt præcis, så er det tre sidste trin (8, 9 og 10) de hurtigste! To og en halv dag. Derefter udestår så en lidt rubbing og polering af dækket. Men det er til at overkomme.

Dimitris har været her med storsejlet, som der er bleve levetidsforlænget hos Nicos i Lefkada. Det er på nu, så Troldand ligner nu et skib der er klar til sommerens togter. Dagen derpå fredag, var dagens plan rubbing og polering af de områder hvor der skulle lægges skøder ud. Det blev gjort, og jo mere Troldand bliver klædt på, jo flotere ser dækket ud.

Også i år var marinaens gæster inviteret til en af skolernes afslutningsfest. For 10 € får vi lov at være med. Elevernes mødre har lavet maden og der er levende musik under maden (jeg tror det er skolens musiklejrer der underholder); derefter er der lokal musik med en sangerinde og en klarinettspiller – og så bliver der danset.

Mange af eleverne er på gulvet, men det er nu sjovest når forældrene kommer på gulvet. Også i år var jeg på gulvet, det er enormt sjovt; men hvor trinene for de lokale ligger i rygmarven, så skal jeg holde tungen lige i munden, men sjovt

var det.

Færdig! nu mangler der bare at fjerne det sidste tape

Lørdag-søndag den 16-17 april 2016

Lørdag blev resten af dækket og overbygning en så rubbet og poleret, der var egentlig ikke så meget tilbage, men arbejdsstillingerne! Man bliver jo fuldstændig radbrækket af de arbejdsstillinger, men vi blev færdige! Og det var dejligt. Søndag var vi med til grill. Sten havde forberedt nogle spyd med rejer, bacon og rød pepper og de blev rigtig gode efter en tur på grillen. Hertil en chili mayonnaise, rissalat (med nødder, soltørrede tomater, saltede pomeranser, grillede pepperfrugter, tranebær og nødder) og brød ristet på grillen (med et skvæt olivenolie fra Panos og salt fra Maro) Nu føles det rigtig som sommer, temperaturen er midt i tyverne og det nyder vi meget.

Mandag den 18. april 2016

Der udestår en del vask efter sådan en arbejdslejr med dækket, så det er jeg nu begyndt på. Sten ville i masten for at lave en selfie med sit nye dæk i baggrunden. Det gik ikke ikke efter planen; han fik taget en selfie og et billede af dækket- han havde ikke lange nok arme til at klare det i en bevægelse, og han har (heldigvis) ikke ønsket sig en selfie-stick.

Tirsdag den 19. april 2016

Vaskeprojektet fortsætter. Så var det dagen for bytur. Vi ville på marked, og på vejen var vi hos cykelsmeden og fik nye bremseklodser på begge cykler. Derudover fik vi ordnet en masse småting som vi ikke vidste vi manglede. På vejen hjem kiggede vi ind hos Dimitris og fik kaffe; så var det blevet frokosttid så vi tog til Christos og Christina og fik en pita.

Onsdag den 20. april 2016

Vågnede meget tidligt i morges ved at Sten

konstaterede at køleskabet var brudt sammen. ØV- jeg hørte at han rumsterede rundt for at checke sikringer og derefter finde manualen. Så tror jeg han brugte et par timer på at læse den og lede på nettet efter servicemuligheder i Grækenland. Da jeg vågnede var planen klar: tømme køleskabet for det der kunne holde sig udenfor, købe is i baren og ringe til Kjøllet i København. Da jeg kom tilbage med isen, grinede Sten smørret, han havde fået det i gang igen, ved at pille ved kontrolboksen, så det var et eller andet sted i det elektriske system (efter sikringen) det var galt med. Der blev ifølge planen ringet til Kjøllet og Sten forelagde problemet og planen for genopretning af køleren... af med kontrolboksen, rens alle kontakter og sprøjte dem med WD40og nu kører den lystigt igen. Vi vil dog ikke tage på storindkøb i dag, vi vil lige være sikre på at den kører stabilt. Ja, tingene om bord bliver slidt, og helt uden man lægger mærke til det, er de ældste ting om bord blevet elleve år gamle, og vi skal nok se i øjnene at udgifterne til vedligehold vil blive en større og større post.

I løbet af dagen fandt jeg symaskinen frem og fik levetidsforlænget betrækket til påhængsmotoren, fik syet en pose til vores nye ”ting” til at grille grøntsager med og levetidsforlænget yactflaget- jeg synes det er lidt opreklameret med splitflag, det er så besværligt at reparere splitterne! nå men det blev gjort. På den anden side vores norske venner er medlemmer af KNY så de har tre splitter så det kunne altså være værre.

Torsdag den 21. april 2016

Det blæste meget da vi vågnede; det blæste fra øst, så vi var oppe og sætte en ekstra fortøjning på så vi ikke drev hårdt ned mod Jacques og Eveline. Det skal fortsætte sådan det næste døgn, så vi kan lige så godt vænne os til det. Vi gjorde os klar til at tage cyklerne og køre til Lidl (i strid modvind), men da Jacques så os, greb han nøglen til deres camper og derud kørte os derud. Fin fyr.

Fredag den 22. april 2016

Da vi vågnede i morges havde vinden lagt sig totalt, og her var dejligt stille og roligt med sol fra en skyfri himmel. Vi har fået et godt tilbud fra et værft på Aegina for de seks uger til sommer, hvor vi har planlagt at tage til Danmark.

Det takkede vi ja til og bestilte flyvebilletter hjem. Så er det på plads, vi flyver hjem den 14. juli og herved igen den 31. august.

Vores gode nabo Jacques der kørte os til Lidl

Lørdag den 23. april 2016

Da jeg skulle op i brusebad her til morgen, stod der en flaske Fernet Branca på fordækket! Jeg skulle have hjælp til at huske, hvordan vi havde gjort os fortjent til den. Men det var selvfølgelig Davide fra Italien, der havde fået beslag til sit Fortress-anker af os. Vi kunne ikke bruge den, så Sten havde sagt han kunne få dem. Det ville han ikke høre tale om uden betaling, så for at få fred, sagde Sten, at han kunne da tage en flaske Fernet med når han kom herved igen. Det gjorde han så i går. En Fernet fra morgenstunden og så kan dagen ikke gå helt galt, - og det gjorde den heller ikke. Hen på eftermiddagen kom Bjarne og Marianne tilbage fra en lille tur her i omegnen, og de havde skibet fuld af salte lakridser! Deres venner tager det med herved, men de spiser det ikke, men det gør jeg! En pose salte sild på fordækket- hvor heldig har man lov at være?

Vi er blevet så begejstrede for GisaTex'en på dækket, at Sten er gået i gang med at sætte et par stumper på stævnstigen og på det nye bræt på hækken.

Her før marchen er der masser af smil, men når den går i gang, er det meget alvorligt

Det er så i aften at man holder det årlige optog for at fejre Messolonghiernes forgæves forsøg på at bryde tyrkernes belejring af byen. Ved den lejlighed blev en masse grækere blev dræbt og resten af grækerne begik selvmord og dræbte deres børn for at undgå at falde i tyrkisk fangenskab. Alle disse helte mindes ved en sørgeomarch, der starter ved kirken her i nærheden af havnen og slutter oppe ved bymuren i heltenes park. Folk kommer tilrejsende fra hele Grækenland og ifører sig folkedragter, så det er faktisk et enormt optog. Vi så det også sidste år og der kan man læse mere om vores overvejelser om denne slags nationalistiske manifestationer.

Søndag til onsdag den 24-27 april 2016

Endnu en søndag hvor der var rigtig gang i BBQ'en. Flere og flere er kommet hened og der er rigtig gang i arbejdet op bådpladsen. Men det er ved at blive lidt for "morsomt" det med at arbejde på båden. Det må man nemlig ikke. Der gik vist lidt kludder i det med marinaens "licens" (hvilken licens ved vi ikke) sidste år. På det tidspunkt tog alle det meget tilbagelænet, og maledede ikke hvis havnepolitiet var i nærheden. Nu kommer havnepolitiet i tide og utide og der er blevet delt bøder ud. Vi kender positivt til en der har fået bøde, men har hørt om flere (vi tager dog den slags med et vis gran salt, for her i denne marina er grobunden for rygter optimal). Det ligner lidt chikane fra havnepolitiets side og er muligvis også et resultat af et fjendskab fra en tidligere partner i marinaen, der har forbindelser i havnepolitiet. Det betyder, at der er en der skal holde øje med om havnepolitiet kommer... det bliver sværere og sværere at holde gode miner til slet spil. For en måned siden hørte vi at om 14 dage ville alt være på plads... i dag hedder det om to måneder. Og vi kan ikke finde ud af,

hvad det er forbudt; en periode måtte vi ikke vokse og polere og heller ikke arbejde på bunden, nu ser det ud til at det kun er bunden vi ikke må arbejde på, mens andre mener at pointen er at man slet ikke må på arbejde på båden. Ak ja.... Grækenland.

Mandag og en god del af tirsdag var rigtige indendørsdage, med regn og vind, altså et rigtigt møgvejr. Tirsdag aften var vi oppe og spise på Ola Xyma sammen med Bjarne og Marianne fra Sjusefine samt Bente og Øjvind fra Ceres.

Maros mor var ikke i køkkenet, men sammen med sit nye barnebarn, så Maro var selv i køkkenet. Det er påskeuge, så der var en del fiskeretter på menuen, så dem måtte vi prøve. Det er dog ikke den bedste Ola Xyma har serveret for os, men vi gik ikke sultne fra bordet. Bagefter var vi på cafe og fik en skarp, så vi var pudeklar da vi cyklede hjem.

Bjarne og Marianne i Sjusefine er sejlet, men m/y Dream med Judy og Carsten og hunden Liv kom i vandet onsdag og har lagt sig ved denne bro, hvor også Bente og Øjvind med Ceres ligger. Vi har fået skabt et lille Skandinavisk hjørne, for der ligger også en svensk båd med Peter ombord.

Torsdag den 28. april 2016

I formiddags var vi i supermarkedet for at finde citronsyre (til toiletslangerne), fandt det ikke, men hold op var der mange mennesker i supermarkedet! Parkeringspladsen var helt fuld. Men det er jo også langfredag i morgen og Grækenland holder lukket de næste fem dage. Stens gearkabel var knækket, så vi var lige hos cykelsmeden for at få det ordnet. Mens kablet blev skiftet ud gik vi en tur i byen og fandt et apotek, hvor de kunne skaffe citronsyre til i afhentning senere på dagen, - helt fint. Har hos optiker-Maria fået at vide, at der langfredag aften er en messe i kirkerne, hvor man dekorerer Jesus' kiste, som efter messen bliver ført ud og rundt i gaderne. Vi skal nok i kirke i morgen aften for at opleve dette! og så er der i øvrigt diskoaften i Sunset i morgen. Nu må vi se.

Fredag den 29. april 2016 (

Langfredag ifgl. græsk ortodoks kalender)

I år ville vi prøve at følge med i hvad der skulle ske her langfredag. I løbet af eftermiddagen kiggede vi ind i en af kirkerne og ganske rigtigt

her var megen aktivitet og en kø af mennesker der skulle ind og kysse den afdøde (kisten) og nogle valgte endda (som en bodshandling?) at kravle på knæ under kisten. Ved ni-tiden var vi oppe ved den store af kirkerne. Det var ikke muligt at komme ind i kirken, der var helt fuldt og der var en masse mennesker udenfor kirken alle aldre og begge køn. Et orkester i sort kom herefter marcherende op mod kirken og stillede sig afventende uden for. Så kom der også nogle kordrenge og stillede sig afventende.... og så kom præsterne, et kors og Jesu kiste; orkesteret satte i gang, det samme gjorde kordrengene og så sluttede folkene uden for kirken sig op i optøget, og det bevægede sig langsomt gennem byen. Vi fulgte det et stykke tid og vendte så om og tog tilbage til diskoteket i Café Sunset, nu var det vist lovligt at synde lidt. Der blev danset og hygget og jeg må indrømme at det blev over midnat inden vi kom på puden.

Lørdag den 30. april 2016

Det blev en stille dag, jeg fik vasket storvask, og det var så det. Det er lidt oprør i marinaen, for havnepolitiet deler stadig bøder ud til højre og venstre, hvis folk arbejder på deres både. Marinaen har sendt et brev ud, hvori de forklarer at deres miljøtilladelse ikke er på plads, men at den er på vej. Den sang har vi li'som hørt før, men nu er den ved at være lidt træls at høre på, især fordi havnepolitiet har så travlt. Der er flere der alvorligt overvejer deres fremtid her, lige som vi gør. Vi vil dog gerne være her en vinter til, men ikke under disse betingelser.

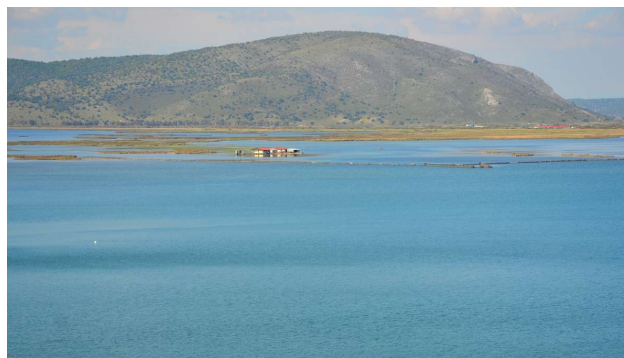
Bruno, Sten og Jan arbejder **ikke** på bådene

Søndag den 1. maj til tirsdag den 3. maj 2016

I søndags var vi med en gruppe fra marinaen oppe på Pizzeriaet og spise lam. Pizzeoovnen var blevet brugt til at stege lam i her i anledning af påsken, og vi fik pragtfuldt lam og havde en

dejlig aften. På vej tilbage til marinaen mødte vi Bruno og Jan og fik en kop kaffe med avec..... og en til; det blev til en meget hyggelig klogetime. Mandag fortsatte vi påskefejringen med lam på Troland. Vi havde købt lammekoteletter hos slagteren og de var også gode.

Det der har karakteriseret påsken her i marinaen er snakken om havnepolitiets udskrivning af bøder, mest fordi ingen af os kan finde ud af hvad bøderne gives for. En franskmand, skulle have fået bøde for, at der stod maling under hans båd. Bølgerne går højt, og der snakkes meget. Mandag aften var der "møde" på caféen om hvordan sejlerne skulle forholde sig. Men det er svært for en gruppe nordeuropæere at forstå hvordan tingene (ikke) fungerer i Grækenland. Men til trods for vores manglende forståelse er der en gruppe, der vil kontakte borgmesteren og få en forklaring fra marinaens sagfører, når Grækenland åbner efter påsken på onsdag.

Udsigten ud over deltaet

Onsdag den 4. maj 2016

Debatten og rygterne om forholdene i marinaen fortsætter og der uddeles fortsat bøder for at arbejde på båden. Der er nu skrevet et brev til borgmesteren, hvor marinaens brugere appellerer til hans indgriben.

Situationen går os på og uanset hvor glade vi er/har været for at være i Grækenland, kan man ikke lade være med at reflektere... og det gør Sten hele tiden, hvorfor jeg over lader pennen til ham for en "kort" bemærkning....

Jeg takker. Som opmærksomme læsere vil huske har jeg tidligere reflekteret over Grækenland og at det kun kan forstås som et 3. verdens land. Men efterhånden som man er her i længere tid og lærer lokale at kende, lærer man også at se, hvor taknemmelige vi i Danmark skal være, for

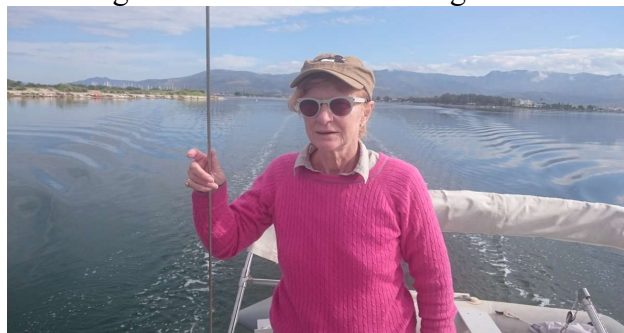
at leve i et af verdens mindst korrupte lande, og i et retssamfund.

Hernede bliver det bliver tydeligere og tydeligere for os, hvordan lokale stridigheder om magten over marinaen er årsagen til problemerne. Den ejes angiveligt dels af en lokal entreprenør (der startede med at lægge lidt pontoner ud, naturligvis helt anarkisk og uden tilladelse), og en senere tilkommen hollandsk investor med forstand på marina-drift. Hvis man studerer de forskellige internet-sites for sejlere, havde stedet tidligere et dårligt ry for ikke at fungere og fordi den oprindelige græske initiativtager drev stedet helt uden for den formelle økonomi og uden at sikre at tingene fungerede. De seneste år er der imidlertid bleve investeret i såvel toiletter som minishoppen, bådudstørsforretningen og bar-/restauranten fungerer nu helt fint, og i de senere år er der kommet mange vinterliggere til som alle holder meget af stedet og byen. Det er interessant når vi tidligere har set forfaldne og ufærdige marinaer i Grækenland er det altid EU, der har fået skylden for at kaste omkring sig med penge, uden kontrol med hvad de bruges til (hvilket i øvrigt er noget sludder men der skal jo være en at give skylden). Efter vores oplevelser her, hvor der bestemt ikke er EU penge i, er det helt klart at der er andre årsager. Så vidt jeg kan gennemskue (og fra flere af hinanden sikkert afhængige kilder har erfaret) er det en gammel krig mellem 'hollænderen i kontrollårnet' (Jo) og den 'græske bandit' (Yannis), der er blusset op igen, fordi der er kommet ny borgmester som er en af Yannis' venner. Argumentet om marinaens økonomiske betydning for byen (der i øvrigt er hårdt ramt af besparelser f.eks. har man angiveligt mistet 5000 studiepladser på tekniske skoler etc.) er her helt sekundært; der er tale om en kamp om ære mm. Jo mere vi er i Grækenland, jo mere begynder begrebet kulturforskelle at give mening, og man skal ikke tro at Jo's forventede gode protestantiske moral (og reelle resultater) ikke (efter mange år hernede) er blevet erstattet af en mere græsk (ortodoks) måde at køre tingene på.

En græsk dame har fortalt følgende historie som kan illustrere holdningen: To fattige græske bønder og gamle fjender får besøg af Gud, der lover at opfylde et ønske for hver af dem. Den første ønsker sig en ged, så han kan få lidt mælk til at lave lidt ost og evt. starte en gedeflok.

Ønsket opfyldes. Da det bliver naboens tur, og han har set udviklingen er hans ønske blot at naboens ged må dø.

Hvis dette er en fremherskende holdning, så er logikken jo klart at 'den græske skurk' hellere vil se marinaen dø ud og forfalde end at 'hollænderen i kontrollårnet' skulle vinde slagsmålet. Og i et land hvor der ikke findes registre over ejerforhold, hvor bureaukratiet er helt underlagt de øjeblikkelige magthavere, og hvor retssystemet tilsyneladende heller ikke fungerer, så bliver det de lokale netværk af 'old boys' der styrer. Så måske er det så ikke så underligt at Grækenland er i konstant krise. Det er bare lidt tragisk at opleve, især fordi vi har lært de 'almindelige' grækere at kende som nogle af det mest gavmilde og gæstfri mennesker vi overhovedet har mødt på vores tur. Efter denne lange svada, er der kun tilbage at sige at vi forventer at sejle i morgen og hermed afsluttes beretningen om foråret i Messolonghi.

På vej ud af Messolonghi- lidt vemodigt at have sagt farvel til en masse dejlige mennesker

Forsommeren 2016: 4. maj til 14. juli

Forsommerens tur: Pelopones rundt- næsten

Torsdag den 5. maj 2016

Klokken var halv ti før vi var ude af havnen. Det var lidt vemodigt at sejle fra Messolonghi og ikke vide, om vi kommer tilbage til alle dem vi har lært at kende og holde af. Med alt det rod der er i marinaen, har vi ikke lyst til at være der en vinter mere, med mindre de får orden i sagerne, og det kan vi jo bare håbe på. En dejlig by er det, med dejlige mennesker.

Da vi kom ud af deltaet gik det for storsejl og maskine. Da vi senere fik lidt vind tjekkede vi genuaen og den sad fint og Så satte vi Code Zero'en! Det nye beslag i toppen af masten virkede og den stod flot, og vi kunne også rulle den ind. Fedt, den gav os næsten to knob ekstra i de 2-3 m/s vind vi havde. Det blev til to timer for CodeZero.

Vi var lidt spændte på, hvad vi ville se i Killini på Peloponnes. En gang i det 13.-14 årh. var det et vigtigt handelssted under Frankerne. Frankerne er væk, handelsstedet også og det der mødte os, var et færgeleje og opmarcheringsbåse. Op til tre færger kommer herind og bakker op til kajen og lægger hver to stævnankre. Der var en stadig baggrundsstøj af ankerkæder. Men vi lå i øvrigt fint i den (ikke så helt) lille beskyttede bassin inde bag færgernes dækmole.

Fredag den 6. maj 2016

Vi tog fra Killini klokken otte. En halv time ude forsøgte med os med sejl, var det var et absolut "no go", så det blev til fire timer for maskine. Vi var i Agios Nicolaos på nordsiden af Zakyntos klokken tolv, og efter at have grejet op, gik vi op på den nærmeste taverna og fik os lidt frokost.

Om eftermiddagen gik vi en tur langs havnefronten, og der stod en ældre herre med en ladknallert med alt godt fra familiens gård. Han viste stolt nogle certifikater frem, og sagde organisk og hjemmelavet og meget andet på en blanding af græsk, engelsk, tysk og italiensk, men mest græsk. Vi blev nærmest tvangsindlagt til at smage hele repertoiret: brød, honning, olie, hvidvin, rosé og rosiner. Vi kom derfra med en flaske (1,5 l) rosé og to poser rosiner. Meget taknemmelig mand! Sidst på eftermiddagen var der ikke flere turister, der skulle se de blå grotter der er lidt af et tilløbsstykke her, så faldt der ro over stedet. Vinden døde helt, så her var helt stille, næsten som på Christiansø, når den sidste færge er sejlet tilbage til Bornholm

Det klareste blå vand: Agios Nicilaios

Lørdag den 7. maj 2016

Vi sov som på et stuegulv, ingen vind og ingen dønninger. Turistsæsonen er ved at starte, så der er både der starter ved ti-tiden at sejle til grotterne. Vi fik af Dimitris, der er selvbestaltet havnemester her, at vide at der er to familier der kæmper om kunderne. Det irriterer ham, at de ikke kan samarbejde om at sælge det samme produkt til de samme priser, men det er åbenbart ikke muligt. Vi stod op og gik en tur nordpå, det var meget fredeligt; der er mange sommerboliger og et par hoteller, men der er ikke rigtigt kommet folk ind i dem endnu. I følge Katharina (Dimitris søster) på restauranten, så bor der i de tre byer her langs kysten cirka 100 mennesker om vinteren.

Søndag den 8. maj 2016

I dag var her ikke så mange turister, her var lidt fredeligere. Vi holdt ferie, og da vi sad og drak kaffe oppe hos Dimitris, skulle hans far ud og

teste familiens nye motorbåd. Dimitris søster og barn skulle med, og hun spurgte om vi ikke også ville med. Vi smed alt hvad vi havde i hænderne og kom på sightseeing i bugten.

Mandag den 9. maj 2016

Afgang Agios Nicolaos klokken otte og var allerede fremme i Zakynthos klokken elleve. Der var absolut ingen vind, så det blev til tre timer for maskine i dejligt vejr. Da jeg skulle finde Stens Tilley hat var den væk (og den hat er et klenodie). Den måtte være glemt i baren, hvor vi kom hurtigt derfra, da vi skulle ud at prøve-sejle den nye motorbåd. Sten ringede straks derop og fik bekræftet, at de havde den. Da vi havde planer om at leje en bil i Zakynthos og køre rundt på øen, sagde vi at vi skulle nok komme forbi. Jaehh... men det kunne jo være at de kom derned, og så ville de tage den med. Nå,- vi skulle holde kontakt.

Udflugt til Ship-wreck Bay, også blå-blåt vand her!

Tirsdag den 10. maj 2016

Vi ligger ved bykajen, og her er egentlig ikke særlig fredeligt, men molen med strøm, ligger lidt mere afsides og der er rigtig store både, så det tiltalte os ikke rigtigt. Der er 50 meter op til byen, der er lidt speciel. Efter et jordskælv i 1953, var der ikke mange huse tilbage på øen, gamle stil (om end af beton), og det er der kommet en meget sød by ud af; den har på en vis måde sjæl, og er lidt rodet, men hva'? Byen domineres naturligvis af turister. Vi besluttede os for at leje en bil i morgen og Sten ringede så og byen var helt i ruiner. Den havde været et eksempel på en veneziansk by, og skulle have været meget smuk. Bystyret besluttede, at man blev byen genopført med de eksisterende gade-strukturer, samme matrikler og gerne af de i den

til Dimitris i Nicolaos, for at sige at vi kom forbi i morgen og hentede hatten. Dimitris sagde, at det skulle vi ikke, for han var i Zakynthos og havde hatten med! Fem minutter efter havde Sten sin hat. Fin service (og i øvrigt havde vi ligget gratis incl. el og vand hos ham).

Onsdag den 11. maj 2016

Egentlig havde vi tænkt at leje en bil af et af de lokale firmaer. Vi havde ikke kunne lave kontrakten i går, og da vi kom klokken ni som aftalt var der ingen. Kvart over ni kom der en, men chefen var der ikke, han kom om.. lidt? Vi gik så hen til Hertz og selv om vi skulle betale fem euro mere, så var det ok, vi fik bilen nu og vi kom så af sted. Det blev en 'Tour de Zakynthos'. Vi kørte mod uret rundt, først ind over sletten gennem landsbyen Kastari mod bjergene, så gennem Agios Nicolaos op til nordspidsen Korinti. Derefter sydpå i bjergene gennem Volimes og Exo Chora til Kampi der ligger ved kysten. I Kampi skulle der ligge en Mykensk kirkegård, den var lidt skjult, men vi fandt den. Her spiste vi også frokost med en fantastisk udsigt og live musikalsk underholdning. Fortsatte efter frokost mod syd for at finde den sø, hvorfra man tidligere gravede dyndet som nærmest var tjære, og som den Athenienske flåde var storforbruger af. I dag er søen Limni Kiriou vokset til. Ikke langt derfra ligger i Laganas, et turistcenter. Nu ved vi hvor alle motorcyklerne, både de to og firhulede kommer fra. Her er det tydeligt, at der er en konkurrence om havskildpaddernes ynglepladser på stranden, og det ser ud til at skildpadderne taber kampen til turisterne... desværre. Undervejs til Lagana kom vi igennem Litakia, hvor der ligger et olivenoliepresseri.

Der kiggede vi ind, og lærte hvordan man laver olivenolie og kom selvfølgelig til at købe noget. Derefter køre vi mod det jeg troede var et vinområde. Der manglede dog totalt vinranker, men der var masser af oliventræer. Vi kørte lidt ind i landet og kom til vinmarkerne, og fandt en vingård, men den havde lukket. En meget fin afstikker. Så var der kun et projekt tilbage og det var et indkøb i Lidl, nu vi havde bil. Vi var tilbage på båden ved sekstiden, og da var det blæst op og begyndt at regne. Nu lå vi rigtig uroligt, men vi var godt fendret af, men det var

en værre gang gyng-gang. Vi gik op på en gyros-bar og spiste, bare for at sidde stille på en stol. Da vi kom tilbage var det heldigvis ved at tage af.

Besøg på olivenpresseri, Litakia, Zakynthos

Torsdag 12. maj 2016

Vinden havde lagt sig i løbet af natten, så vi fik en rolig nat. Regnen fortsætter og den bringer det røde Sahara-sand ned over os, og det er altså hæsligt. Der skulle komme meget vind til aften, så vi venter med at tage af sted til i morgen. En stille dag om læ, der sluttede med at vi skyllede båden over for at slippe af med noget af Saharastøvet.

Fredag den 13. maj 2016

Det ser ud til at regnen er ved at have sluppet os; regn er for så vidt ok, men det røde sahara-støv er noget rigtigt snavs. Vi kom fra Zakynthos klokken ni. Vinden var fra nord 6-7 m/s og det gik fint ned mod Katakolon på Pelopones. Ved tolvtiden forsvandt vinden, så vi gik for maskine resten af vejen og var i Katakolon klokken to.

Der var nogle lokale både i den kæmpe havn, men der var ingen mennesker på dem. Der var kun én gæstende båd og den var fra Danmark. Der gik ikke længe inden vi var i snak med Jytte og Kurt på s/y Carba. De er på vej nordpå til Kroatien, så vi kunne give dem nogle tip.

Der var nogle lokale både i den kæmpe havn, men der var ingen mennesker på dem. Der var kun én gæstende båd og den var fra Danmark. Der gik ikke længe inden vi var i snak med Jytte og Kurt på s/y Carba. De er på vej nordpå til Kroatien, så vi kunne give dem nogle tip. De

kom fra Poros ved Ægina, hvor vi er på vej hen, så DE kunne hjælpe os med informationer. Vi spiste middag sammen med dem oppe i byen. Hyggelige mennesker, ærgerligt at vores vejen skilles i morgen.

Musik til frokosten i Kampi, musikerne starter tidligt,

Katakolon er en mærkelig by. Den var "lukket" da vi var der. Den lever af de cruiseskibe der kommer her ind i mellem og lægger til, for der er ikke langt op til det antikke Olympia herfra. Når de er her så åbner alt. Restauranterne, kludeforretningerne, smykkebutikkerne, souvenir-butikkerne og museet. Så (næsten) alt det, var lukket mens vi var der- lidt dødt, og meget fredeligt. Selv om der var masser af plads i havnen, kom der ikke mange både. Tror vi højst var fire gæstende både.

Lørdag den 14. maj 2016

Der er en lokalbane herfra og op til Olympia. Når der ikke er cruiseskibe kører den en tur op til Olympen om dagen, det er klokken halv ni om morgenen. Den var vi så med her til morgen. Fin tur over det lave land ved kysten og så langsomt op i bjergene mod det sted Olympiaden er "opfundet". Ruinerne efter det første olympiske stadion er meget stort og omfattende område og meget imponerende. Det meste er "væltede sten", og nogle steder forsøger man at genopbygge søjler og dele af templer. Men et flot område, der ligger meget smukt. På vejen tilbage kørte lokaltoget ikke helt tilbage til Katakolon, men havde endestation i regionshovedstade Pylos. Den fik vi et lille indtryk af, mens vi fandt ud af at der var to timer til bussen kørte til Katakolon, så vi tog en taxa tilbage (€18).

Søndag den 15. maj 2016

Vi kom fra Katakolon klokken halv ni, og der var ingen vind, så de først tre timer sejlede vi for motor. Så fik vi heldigvis noget vind og vi fik et par timer for sejl, inden vi nåede frem til Kiparyssia. En enorm havn, med to både for anker midt i havnen og en gæst ved nordmolen, og så os der lagde os ved sydmolen. Lille tur op i byen, ikke andre turister end os og der var ret stille sådan en søndag eftermiddag i maj.

Genrejst tempel i Olympia

Mandag den 16. maj 2016

Lidt op ad formiddagen sejlede den anden gæst, så nu er vi alene. Vi ligger over i dag og har ingen planer andet end at få handlet lidt. Vi gik op i byen og så at byen har dels en gammel bydel og den nyere som vi så i går. Oppe over den gamle bydel troner en fæstning, oprindeligt bygget af Byzantinerne, senere ombygget af Frankerne og den italienske bystat Genua, for til sidst at blive ombygget af Tyrkerne. Havnen der umiddelbart så meget fin og velbeskyttet men lider imidlertid af det problem englænderne kalder 'surge', dvs at gammel sø uden for havnen så at sige trækker vand ud og ind af havnen så båden rutcher frem og tilbage og dermed kommer til at hugge i fortøjningerne.

Tirsdag den 17. maj 2016

Vi kom af sted kvart i otte, og vores mål var at sejle til Pylos, som ligger inde i en meget lukket bugt og som vi har hørt og læst en del godt om. Da vi kom ud af havnen, kunne vi godt mærke, at der var der en del grund sø, så det blev en dag med en masse gyng-gang. De første par timer var der igen vind, men den kom i løbet af dagen, ganske som meteorologerne havde forudsagt.

Indsejlingen til Pylos Med det imponerende Neo Castro

Oven i købet var det plat læns, men vi kom fint frem over havet. Så de første to timer var for maskine, men så satte vi sejlene med en stage i genuaen. Ved halv et tiden var vi fremme ved indsejlingen til Pylos, hvor borgen Neo Castro dominerer indsejlingen. Den blev anlagt af frankerne, overtaget af venezianerne, og den sidste ombygning er foretaget af tyrkerne. Senere er den blevet brugt til fængsel men henligger nu som en velbevaret ruin.

Torvet i Pylos, der ligger lige ned til havnen. Her er relieffer af de engelske, russiske og franske generaler der slog den tyrkisk-ægyptiske flåde

Onsdag den 18. maj 2016

Bytur i Pylos. Dejlig lille by, hvor byens torv ligger direkte ned til havnefronten. Skibsprovanteringen er rimelig veludstyret og indehaveren utrolig flink. Serverer saftvand, hver gang vi kommer, og første gang vi var der forærede han os en flaske olivenolie.

Torsdag den 19. maj 2016

Endnu en overliggerdag. Morgenen var solrig

og flot, men langsomt blev det mere og mere overskyet, ganske som vejrmeldingerne havde forudsagt. Jeg var oppe og spørge hos vores ven i skibsprovianteringen, hvor der var et vaskeri i byen og han forklarede, hvor det var, bare 50 meter væk. 'So far so good'. Jeg spurgte damen i vaskeriet, hvor lang tid det tog at få vasket, hun rakte en finger i vejret, for at antyde at jeg skulle vente, tog sin mobiltelefon, ringede snakkede græsk, rakte mig telefonen. På det tidspunkt var det gået op for mig, at hun nok ikke snakkede andet end græsk, og at der i telefonen var en der snakkede engelsk. Rigtigt! Jeg fik svar på alle mine spørgsmål og senere afleverede jeg vasketøjet til afhentning efter seks i aften. Fint! Der var kommet nogle svenskere ind i går, og vi havde endnu ikke talt med. Vi gik over for at hilse på. Kerstin og Sigge sejler en 45 fods Dufour. De inviterede straks på kaffe. Hyggelige mennesker og jeg kunne hjælpe Kerstin, med at fortælle, hvor vaskeriet lå. Sigge spurgte Sten undervejs om Sten talte dansk eller svensk, for han havde ikke spor problem med at forstå ham. Sten forklarede så, at han snakkede dansk, men de steder hvor han vidste at der var forskel på ordene eller ordvalg, valgte han den svenske. Et langt liv i Øresundsregionen og samarbejde med mange svenskere betød at hans svenske ordforråd er ret stort.

Senere blev vi inviteret til drinks, på en østrigsk båd der ligger her. Også besætningen fra en tysk båd var inviteret. Så skulle der tales tysk! Og det gjorde Sten, indimellem forsøgte jeg mig også, men det falder mig nu ikke så naturligt, men jeg glæder mig over, at jeg forstår det bedre og bedre. Fra vores drinks, gik vi direkte op på den nærmeste taverna Der er der ingen menu, men vi blev pænt og høfligt bedt om at følge med ud i køkkenet, for at se hvad de havde lavet til os i dag. Der stod så 15-20 pletter og pander under låg, som blev løftet og så var det bare og pege ('ich pege')! Endnu engang fik vi dejlig græsk mad og var godt mætte og trætte efter denne dag med en del social aktivitet.

Fredag den 20. maj 2016

Vejrudsigten er ikke den bedste: overskyet og kraftig vind samt mulighed for regn sidst på dagen. Det var så her til formiddag, at vi skulle op og se nærmere på Neo Castro.

Som nævnt blev det anlagt af frankerne, overtaget af venezianerne, og den sidste ombygning er foretaget af tyrkerne, der satte sig på det omkring år 1500.

Den oprindelige moske på NeoCastro, som blev omdannet til kirke

Der byggede en moske, der senere er blevet ombygget til kirke. Senere er fæstningen blevet brugt til fængsel, men henligger nu som en ret velbevaret ruin. De restaurerede dele af borgen bruges nu til at udstille undervands-arkæologiske fund fra omegnen. Ret pænt og ordentligt og en ret stor borg, der ligger et meget smukt sted, med en fantastisk udsigt over bugten Ormos Navarinou. I bugten udpillede sig et gevaldigt slag i 1827, hvor en flåde af engelske, russiske og franske skibe, sank en tyrkisk-ægyptisk flåde,- altså en vigtig begivenhed i den græske uafhængighedskamp. På museet bliver der vist en fantastisk lysbilledserie på tre vægge med voice-over af denne kamp.

Det tovværk, der sidder i henholdsvis passarel- len og fenderbrættet er blevet slidt, så vi gik op til vores ven i skibsprovianteringen for at købe noget tovværk. Det ville han ikke have penge for. Da vi insisterede sagde han: to euro. Jeg tog en fem-euroseddel og og gav ham den, og antydede at jeg ikke ville have penge tilbage; det blev han lidt fortørnet over, men reddede straks situationen ved at forære os endnu en flaske olivenolie.

Lørdag den 21. maj 2016

Da vi kiggede ud af vinduerne i morges så vi, at de var smurt ind i mudder. Det røde støv og regnen havde lagt et fint tyndt lag mudder over hele båden, så den så ud som om vi havde kørt rally. Jeg er træt af rødt mudder! Vi fandt vand-

slangen frem fik gang i saltvandpumpen og gik i gang med at skylle det værste af. Det gik også fint en halv times tid, så satte saltvandspumpen ud. Det viste sig, at den var blevet overanstrengt, så efter den var kølet af kunne vi fortsætte. De lover dog fortsat mere regn, så jeg tror vi skal i gang en gang til! øv, øv og tre gange øv!

Vi havde hørt, at en person på en tysk båd der kom ind i forgårs, var blevet afhentet af det lokale politi og ført bort i håndjern, og de to øvrige besætningsmedlemmer var fulgt med. I morges, da vi vågnede, så vi at båden var væk. Vi grublede.... og fik da heldigvis stillet vores nysgerrighed, for Kerstin fra den svenske båd vidste, at det var en båd der var blevet stjålet, og den besætning, der kom i nat var en besætning fra forsikringsselskabet.

I går havde vi inviteret vores tyske naboer, Jutta og Reinart (s/y Allervegen) til drinks, og da de gik snakkede vi om vejrudsigten, og fandt ud af, at vi alle er her endnu en dag, så nu skal vi til drinks hos dem i aften. Man skulle ikke tro der var så meget socialt liv her ude på kanten af Peloponnes.

Søndag den 22. maj 2016

Det øsregnede i nat, heldigvis UDEN rødt støv, så vi fik skyllet Troldand af i regnvand, fedt! Vi og Jutta og Reinart bliver her i dag, så vi har aftalt at spise sammen i aften. Der bliver talt noget tysk i disse dage, og jeg er blevet meget bedre til det! Vi fik fyldt vand på, igen ved hjælp af vores dunke. Vi lånte en sækkevogn af Reinart, og det fungerede fint, så vi var oppe hos vores ven i bådudstørsforretningen for at se om han havde en. Det havde han ikke... men nu havde han fået plakater på sine olivenflasker, så vi fik en flaske til.

Mandag den 23. maj 2016

Vi kom af sted fra Pylos lidt over otte i dejligt vejr, men der var ingen vind. Da vi ikke havde haft strøm i land i den tid vi havde været i Pylos, gjorde det ikke noget at få batterierne fyldt op. Vi skulle ikke langt, til Metoni. En fantastisk flot indsejling og ankerpladsen ligger under en kæmpe borg, også et af de steder, der har været beboet fra tidernes morgen, fordi det ligger et strategisk godt sted. Her er udformningen af borgen domineret af venezianerne,

men tyrkerne har jo været her siden hen. Dejlig ankerplads. Vi fik årets første havbad, jeg synes det var frisk gjort. Vi fik skrubbet lidt skaller af skruen og tjekket ankeret. Sidst på eftermiddagen kom der lidt vind, men den forsvandt senere på aftenen.

Tirsdag den 24. maj 2016

Stadig ingen vind da vi vågnede, dejlig stille morgen! Vi skulle heller ikke så langt i dag, så vi tog os god tid her til morgen. Vi kom fra Metoni klokken ti og kom til Finikunda klokken halv tolv. Efter nogle forsøg fandt vi en ankerplads, vi var tilfredse med-, men det rullede meget, det er forbløffende som dønninger kan løbe om hjørner. Lidt for meget efter vores smag. Heldigvis tog det af hen under aften, så vi sov roligt. Det var desværre ikke badevejr, men vi nød meget udsigten til byen. Var også på en landnamsfrøde. Der er badestrande i dette område, så det tiltrækker en del turister, selv om der er et stykke tid til det store ryk-ind.

For anker ved Metoni

Onsdag den 25. maj 2016

Vejret er på vej ind i en ustabil periode, så vi satte det som mål at tage til Kalamata i dag. Havde dog i baghovedet, at hvis vi fandt en fin ankerplads (uden for meget stående sø), ville vi stoppe der. Det viste sig ikke at være muligt i dag. Lige midt ude i bugten syd for Kalamata lå der et lavtryk. Syd for det havde vi fin vind NW 4-8 m/s, og det gik fint derud af, men puf, så forsvandt vinden og vi havde ingen vind, før vi var lige uden for Kalamata: NE-NW 5-8 m/s; det betød så, at da vi lå fortøjet, i Kalamata marina så rullede vi igen.

Landnamsfærd i Finikunda

Heldigvis forsvandt det til natten. Vi var lige oppe og se på de nærmeste omgivelser, men det ser ud til at vi skal have cyklerne frem, for det er en ret stor by. Sten fik ro, da han fandt et pita-gyros-sted.

Torsdag den 26. maj 2016

For fire euro får man alt det vand og el man kan bruge her i marinaen; og vand havde vi brug for. Selv om vi havde gjort os umage for at fjerne Sahara støvet, så var der en del tilbage, så overbygningen fik en ordentlig gang med gulvskrubben og masser af vand, og nu synes vi at vi kan være os selv bekendt.

Vi fik cyklerne frem og kørte op til byen. Vi er i en storby nu. Her er både Hennes & Mauriz og Body Shop! Kalamata er ligesom Messolonghi en uddannelsesby, så her er en masse unge mennesker og masser af cykler. Her i Kalamata er jernbanen lukket og stationen lavet til café. Gamle lokomotiver og jernbanevogne er kørt ind på terrænet, så området fungerer nu som en blanding af park, museum og skrammellegeplads. Ret hyggeligt!

Til aften skulle jeg lave mad, men det var ikke lige til at finde et sted hvor det så rigtigt ud. Vi dumpede ind et sted hvor der var nogle mennesker, alle grækere, der kom flere og flere til. Vi fik god mad og havde en hyggelig aften.

Fredag den 27. maj 2016

Da vi var ude og sejle i gummibåden på ankerpladserne her de sidste par dage, så så vi at limen er begyndt at slippe forskellige steder. Vi tog en alvorlig snak om sagen, og erkendte, at den var 15 år gammel.... vist nok 16, og de sidste seks år, har den boet her i de varme lande.

Vi blev enige om, at det ikke er fråds at købe en ny, før den falder helt fra hinanden – et sted uden for lands lov og ret. Vi fandt et sted på nettet, hvor det så ud til at man kunne købe en her i byen. Da vi var på vej ud til Lidl for af handle stoppede vi der, og var helt sikre på at vi var gået forkert eller havde misforstået noget. Der var kun motorbåde med store påhængsmotorer og motorcykler? Vi fremførte dog alligevel vores ærinde og, ja! Det kunne man godt skaffe og til en ordentlig pris. Så nu har vi bestilt en magen til den vi har. Ups.. ja, så der røg lige € 2.100.

Man tager husdyrene med i byen

Lørdag den 28. maj 2016

Der er en vaskemaskine her i havnen, men jeg har aldrig set den i brug. Men her til morgen tjekkede jeg maskinen og fik tømt vasketøjsposen, så det kom op og hængte til tørre og båden lignede en sigøjnerlejr (ups! det er vist politisk ukorrekt? ... og det bliver vel ikke mere korrekt af at skrive roma-lejr?). Vi fik foldet cyklerne ud og fundet vej op til busstationen, som ligger i den anden ende af byen. Nu ved vi, hvor Kirsten lander, når hun kommer på torsdag. Vi kørte også op til byens borg, som oprindeligt blev anlagt af Frankerne, men stedet er nævnt af Homer, hvor det bliver kaldt Pherae. Siden har slaver, byzantinere, tyrkere, venezianere og til sidst igen tyrkerne været her. Fin tur rundt på borgen, hvor der er en ret flot udsigt over byen og havet. Der var åbent på markedet i dag. Og det var stort. En kæmpe overdækket bygning, og et område udenfor, der er mindst lige så stort. Der var der også et spisested, hvor vi fik os en græsk salat og et par spid suvlaki (svinekødet i dette land er bare så godt!). Ved nabobordet var

der en familiefar, der lige skulle tjekke om vi havde fået det vi ville have (servitricens engelsk var noget mangelfuldt), og så gav han os en øl! Det er gang på gang at vi oplever grækernes gavmildhed. Det er sådan en dejlig oplevelse. Da han i øvrigt hørte vi var danske sagde han: Åh, lige som vores dronning og understregede at hun var stadig dronning i Grækenland.

Søndag og mandag den 29-30. maj 2016

Vi kom hviledagen i hu og holdt søndagen... og mandagen fri. Det er dejligt vejr og vi nød bare at dandere rundt og hygge os. Jeg fik læst bogen om Den sorte Viking (som Øjvind fra Ceres havde anbefalet) færdig. Meget spændende

Kirken i Kalamata hvor det græske oprør mod osmannerne blev deklareret

beskrivelse af vikingernes liv og rejser i omkring år 800.

Tirsdag den 31. maj 2016

Sten var oppe for at hente gummibåden. Jeg synes det tog meget lang tid og følte mig foranlediget til at ringe og spørge om der var noget galt. Næ-næ! men kasseapparatet var løbet tør for kvitteringsstrimler, så man måtte til papirhandleren to gange, inden det lykkedes at få den rette størrelse. Gummibåden blev leveret oppustet, og den er bare så lækker, en anelse større end den gamle, men den kan godt være der. Til frokost gik vi op i byen for at få en pita og mens vi sad der, fik vi en tekstbesked fra Johanne og Asbjørn i Snowbird of Norway om at de lå ved bykajen. Dem besøgte vi så på vejen tilbage og aftalte, at vi skulle spise aftensmad sammen. Vi tog tilbage og gav den nye gummibåd et lag voks, og testede at den kunne hænge i daviderne, det kunne den.

Om aftenen tog vi cyklerne frem og kørte af byens cykelsti op til den gamle bydel, hvor vi spiste middag Johanne og Asbjørn.

Onsdag den 1. juni 2016

Nu skal der være orden i den nye gummibåds fittings, så der blev syet poser til dem. Nu kniber det snart med at finde flere gamle sejl at sy poser af. Vi åbnede systuen og der blev syet poser. Sten fik tjekket gummibåden med påhængsmotoren og fandt at den kunne plane!

Torsdag den 2. juni 2016

Var igen oppe og udnytte vaskemaskinen her i havnen, og op af formiddagen tog vi i Lidl for at få handlet inden Kirsten skulle komme med bussen kvart over syv. Hun ankom helt planmæssigt og Cafe Troldand serverede velkomst champagne fra Rhodos og et let måltid.

Formiddagskaffe med damerne

Fredag den 3. juni 2016

Guided rundtur i Kalamata. Kirsten og jeg gik turen gennem jernbaneparken, den gamle bydel og op til borgen. Vi mødtes med Sten, der kom på cykel til en gang souvlaki og græsk salat. Sten har desværre reddet sig et gevaldigt hold i ryggen, og var blevet tilbage på Troldand. Efter frokosten kørte Sten tilbage mens Kirsten og jeg slentrede tilbage til Troldand.

Rotur i Diros huler, staglatitter og stalagmitter i rå mængder

Lørdag den 4. juni 2016

Vejrudsigten havde en del vind i sig, og vi lå da også og hakkede i fortøjningerne i havnen. Vi havde aftalt at leje en bil i dag, og så køre ned for at se på Diros huler, der ligger 80 kilometer sydøst for Kalamata, på halvøen Mani. Ret flotte drypstenshuler, og vi blev sejlet dybt ind i bjerget og måtte tit bukke hovederne for stalaktitterne (det er de kalktapper der kommer ned fra loftet i drypstenshuler). Fra Diros huler kørte vi til Sparta, hvor der intet spor er tilbage af det antikke Sparta. Hvilket undrede mig, da jeg synes vi brugte meget tid på det i oldtidskundskab. Nå,- men vi spiste der og kørte videre til Mistras, en by anlagt af Byzantinerne. Mistras er et enormt fæstningsanlæg og by anlagt op ad en bjergskråning. Sandsynligvis anlagt oven på resterne af det antikke Sparta... så måske derfor? Placeringen er perfekt. Gode forsvarsmuligheder, vand og midt i et frugtbart område. I kirkerne er der mange velbevarede kalkmalerier; virkelig flot og velholdt anlæg. At det er så velbevaret skyldes nok den første moderne konge i Grækenland: Otto. Han byggede den nye by Sparta og alle indbyggerne fra Mystras blev flyttet dertil. Kun munke og nonner blev tilbage, så det er nok derfor at kirkerne og klostrene er så velbevarede.

Fra Mystras kørte vi direkte tilbage til Kalamata. Direkte og direkte; vi skulle over bjergkæden Tagetos, så der var en del hårnålesving. Om aftenen lavede jeg mad. Vi gik vi op på den restaurant Sten og jeg var på forleden dag og fik lækre lammekoteletter, og et glas rødvin.

Kalkmaleri, Mystras

Søndag den 5. juni 2016

Så er vejret blevet bedre. Vi kom fra Kalamata allerede klokken kvart over syv. Der var ikke meget vind da vi startede, men den kom ved etiden. Der fik vi så en times tid med vind. Da vi så rundede sydspidsen af halvøen Mani, fik vi vind igen og den holdt sig til vi var fremme ved Porto Kayo. Der fandt vi et sted at droppe ankeret i den fine bugt ved tretiden.

Vi følte os ret alene, der lå kun to andre både, men der kom en gruppe franske både til aftenen. Desværre driller Stens ryg stadig. Det kan gå helt fint og så lige pludselig kommer der et jag ind i ryggen (som en kniv, som han så malerisk beskriver det).

Kirke i Mystras

Mandag den 6. juni 2016

En lille tur på 20 sømil op til Gythion. En by med 5.000 indbyggere. Der er en fin ankerbugt lige foran byen, der lagde vi anker på knapt fire meter vand, lige ved siden af Johanne og Asbjørn i Snowbird of Norway. Fin ankerplads med klart vand, og gode muligheder for at bade. Vi fik renset vandlinien og skruen, så nu ser Troldand fin ud igen. Vi aftalte at spise aftensmad sammen Johanne og Asbjørn. Det var Johannes fødselsdag i går, så vi havde lagt en flaske champagne fra Rodos på køl, den drak vi sammen inden vi gik i land.

Tirsdag den 7. juni 2016

Vi skulle være her et par dage, for det ser ud som om, at der er ved at bygge sig noget meltemin op, rundt om vores næste hjørne.

For anker i Gythion

Dagen fik vi til at gå med en tur i land og handle og kaste os i det blå-blå vand. Hen under aftenen kiggede vi på vejrudsigter igen, og så at vi kunne risikere nogen vind i løbet af de næste 24 timer. Da vi lå lidt uroligt her i bugten, sejlede vi ind i havnen og lagde os der. Vi var ikke de eneste, der havde fået den ide, så her til aften ligger vi stille og roligt med anker ude og snore i land. Endnu en aften måtte jeg stå for madlavningen. Aftensmad på restaurant med udsigt over havet. Ikke rigtig noget at klage over.

Onsdag den 8. juni 2016

Meget søde og venlige mennesker her ved kajen. Og det var fint at vi flyttede ind i havnen, for det blæste op i løbet af eftermiddagen og vi kunne se at der var en del gyng-gang ude på ankerpladsen. Pris €6, men så var der også gratis el og vand.

Torsdag den 9. juni 2016

Afgang Gythion klokken otte, ankomst Elefanisos kvart i to. Det var en flot tur rundt rundt om Elefanisos, men vi rullede en del på ankerpladsen Omos Levki. Heldigvis forsvandt det lidt til aftenen, så vi fik en relativt rolig nat.

Fredag den 10. juni 2016

Overskyet dag og ingen vind da vi lettede anker ved Elefanisos kvart over syv. Der kom lidt vind da vi rundede Maleas, men der var ikke rigtig nok til at vi kunne bruge det. Vi var fremme i bugten ved Leraka, lidt nord for Monemvasia, kvart i to. Et meget lækker bugt, fuldstændig i læ. Der er tre taverner, en beton kaj til færgen, som ikke sejler så tidligt på sæsonen, så her ligger vi fint langskibs, kun i selskab med tre

andre både. Det her det er bare stedet.

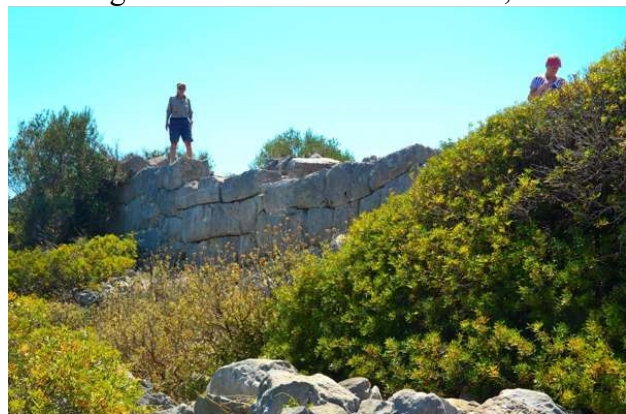
Eftermiddagsdrinks. Omos Levki

Lørdag den 11. juni 2016

Overliggerdag, hvor vi badede og nød at være uden for lands lov og ret, men dog fik tid til en spadseretur op til nogle 'væltede sten'. I dette her tilfælde angiveligt af Mykensk oprindelse (12-1800 år fvt.).

Søndag den 12. juni 2016

Kirsten og Sten var friske lige fra morgenstunden, så vi kom af sted meget lidt over seks. Der var ikke meget krudt i mig, så da vi havde spist morgenmad, lagde jeg mig på puden og det gik for motor mod Nafplion. Der kom dog vind ved ellevetiden, så vi kunne sætte storsejlet og genuaen med en stage i. Meget behagelig sejlads i de næste tre timer. Vi var fremme i Nafplion klokken halv fire, og så måtte vi finde busstationen og købe Kirstens billet til Athen, snøft.

'Væltede sten' af Mykensk oprindelse (12-1800 år fvt.)

Det voldte ikke nogen problemer, og Kirsten inviterede os ud og spise her på hendes sidste aften. Og nu skal det så frem: I Nafplion havde vi besluttet os til at ligge med hækanker

(vores ny Fortress), fordi kajen ligger lige op til en parkeringsplads og udsigten den anden vej er ulige pænere. Vi smed det i passende afstand og havde tidligere forlænget den 50 meter lange ankerlinen (med bly) med et gammelt skøde. Men knuden mellem ankerlinen og skødet holdt ikke, og anker, kæde, blyline og line endte på havsens bund. Den mandlige del af besætningen bandede svært meget, for der var otte meter dybt og det var ikke klart vand havnen fremviste. Ny plan: vi lagde os for stævnankeret og bakkede ind. Dykker! Vi måtte have fat i dykker. Sten gik op til havnepolitiet, som holder til her for enden af kajen. De snakkede kun græsk, men de kendte en der snakkede engelsk, hende ringede de til! Sten skulle først forklare hende, hvad et anker var, før han kunne forklare behovet for dykkeren. Han fik et telefonnummer til en dykker og ringede selv. Han talte engelsk og virkede professionel. Han kommer i morgen klokken halv ni.

Mandag den 13. juni 2016

Jeg fulgte Kirsten til bussen; hun skulle med den der kørte klokken otte, så Sten blev tilbage og ventede på dykkeren. Da jeg kom tilbage, efter at have taget en tårevædet afsked med Kirsten, var de kun ved at komme i gang. Det er jo så lige i dag, at der ligger et stort krydstogtskib for anker uden for havnen. Mellem dette og havnekajen sejlede der en masse små skibe frem og tilbage med de 2000 passagerer. Nå, jeg gik over til ham der stod for operationen her fra kajen og fortalte ham om den operation vi havde i gang, og bad dem mindeligt om at de ville sejle i en stor bue og sejle langsomt. Dykkeren hoppede i vandet og svømmede i zig-zak foran stævnen af båden. Han havde meget svært ved at se noget dernede, der ligger et fedt lag mudder og sigten er kun en halv meter. På et tidspunkt bad han Sten om at holde et lod ned i vandet fra gummibåden og så sejle zig-zag over der hvor ankerlinen nok lå. Det virkede: Han fandt linen og snart efter var ankeret oppe.. puhh ha. Det var dejligt! På nabobådene, hvor de havde fulgt med i vores anstrengelser, brød folk ud i spontane klapsalver. Herefter fik vi fyldt vand på, man må jo tage chancen når den er der, og manden med nøglen til vandet var netop på kajen. Desværre er minimum tilsyneladende 1 m² til €12, og da vi kun skulle bruge

godt 100 liter er det nok det dyreste vand vi til dato har fået.

Resten af dagen gik med indkøb i Lidl og aflevere vask på et vaskeri, man kan jo lige så godt få vasket sengetøjet med de samme gæsterne er rejst.

Løveporten i Mykene, imponerende!

Tirsdag den 14. juni 2016

Vi ville op for at se Mykene, helt præcis for at se Løveporten, som vi har hørt så meget om i oldtidskundskabsundervisningen (sikke et ord, hvorfor f... tillader dansk retskrivning ikke at man deler ord over en vis længde?). Mykene ligger 20 kilometer herfra, så vi gik op i byen lidt over ni for at leje en motorscykel. Der var lukket! Der stod tre telefonnumre på døren, så vi ringede til det første numre, ingen svar, så det andet- heller ingen svar; vi begyndte at overveje anderledes transportmulighed, men efter lang tids ringen, blev der svaret på det tredje nummer. Hun ville komme om et par minutter. Da vi havde ventet 20 minutter, begyndte vi at overveje at finde en anden motorcykeludlejning, og så kom hun endelig. Vi fulgte vejen langs kysten inderst i bugten Argolikos inden vi drejede mod nord mod Argos og Mykene. En spændende tur. Det var en varm dag, og der var en del andre end os i Mykene, men det er stort, og det kan godt opsluge så mange mennesker. Løveporten er flot og imponerende ligesom resten af Mykene er. Spændende at se ruiner fra en kultur, der er fra 1500 år før vores tidsregning. Det er græsk bronzealder og den tid hvor Illiaden og Odyssen angiveligt foregår (mens Homer, der nedskrev historien, levede i det hellenske Grækenland væsentligt senere). På vej tilbage kørte vi også langs kysten, denne gang til et lille badested Myloi, hvor vi spiste frokost. Det var

en meget varm dag, og egentlig var det en fin dag at køre på motorcykel (scooter) på.

Udsigten fra den venezianske borg over Nafplion

Vi havde inviteret Ian og Lyn, som vi kender fra Messolonghi, til drinks klokken syv. De havde lejet en bil og skulle til Lidl. Sten tog med og fik dem til at køre forbi vaskeriet, så han fik vores vasketøj hjem på en let og bekvem måde. Vi havde en hyggelig aften med dem og udvekslede rygter om marinaen i Messolonghi.

Onsdag den 15. juni 2016

Nafplion er domineret af en veneziansk borg, en kæmpe borg der står 600 meter over byen og der er 1000 trin derop. Et formiddagsprojekt. Vi kom derop her til formiddag og fik som belønning en storslået udsigt over den Argoliske bugt og fik set en borg der er rimelig velbevaret. Vi er ved at overveje at slippe fortøjningerne her og flytte til en ankerplads imorgen. Vejrudsigterne er rimelig stabile for øjeblikket.

Torsdag den 16. juni 2016

Afgang fra Nafplion klokken kvart i ni. Vi havde udset os en lille bugt ved Khaidhari ti sømil mod syd. Der var vi fremme ved klokken 11, og havde måtte tage turen for maskinen. Der var lidt vind ved den pynt vi skulle runde, men den forsvandt lige så hurtigt, som vi havde passeret den. Lagde os for anker lige ud for den meget lille by der var. Det er et ideelt badested, og vi fik os da også et par svømmeture mens vi var her. Vi tog i land for at spise frokost, og fik end dejlig og – stor græsk salat og to spyd med svinekød, dejligt. Det er nu blevet rigtig varmt her i de varme lande, og efter frokost og til sidst på eftermiddagen er der kun en ting at gøre: flade ud og vænne sig til at skrubtranspirere.

Fredag den 17. juni 2016

Vi havde ikke lyst til at flytte os, så vi tog en overliggerdag her. Det blev til et par timer på kontoret, nogle badeture og så op og spise hvor vi spiste i går. Hårdt liv!

Lørdag den 18. juni 2016

Lettede anker ved Khaidhari kvart i ni. Endnu en gang havde vi planlagt en kort tur til en anden vig, lidt syd for os, Koloïadhia (Kilas), hvor var vi kvart over elleve. Der var en plads ved molen, hvor der også ligger fiskere, så vi kastede stævnankeret og bakkede ind. Der lå et par både da vi kom, men vi var ikke mange til natten. Her er både vand og strøm, men vi skal lige finde ud af, hvordan det fungerer.

Selv om det var varmt,- meget varmt, skulle vi lige se på omgivelserne, da vi var landet. Ikke en særlig stor by, men der er da en 10-12 taverner langs kajen, og det er en fiskeriby. Der er en virkelig stor fiskerflåde, der holder til her, ikke store både, men kutterstørrelse, og så en flåde af de små enkeltmandsbåde. Der er gang i den, der er et mylder ud og ind af havnen. På vores tur gennem byen så vi et vaskeri, og han kunne have det færdigt i morgen.

Søndag den 19. juni 2016

I morges gik det op for os, at det jo er søndag i dag, kan vi mon få fat i vores vasketøj? Og det er vist også helligdag mandag.... nå vi tog den med ro, her er jo dejligt her. Sten havde i går fundet ud af hvordan man får diesel på, og havde bestilt diesel vognen til at komme ved halv ellevetiden. Imens han ventede fandt han ud af, hvordan, vand og strøm systemet virkede her. Det er stadig varmt i Grækenland. Mens vi arbejde på at få vand på, vaske lidt tøj, få fyldt diesel på båden og på dunkene og få tilsat det antibakterielle middel til dieselen, så tapløb sveden af os. Mens Sten skyllede dækket gik jeg op til vaskeriet og håbede på at der var åbent. Mens jeg gik hen ad vejen mod vaskeriet overhalede vaskeriets bil mig, Yeps der var åbent, eller mere præcist, der blev åbnet og jeg fik mit vasketøj. Efter denne meget effektive søndag morgen satte vi os op i en café med aircondition og fik os en limonade... livet er svært!

Mandag den 20. juni 2016

Vi sejlede fra Koiladahia klokke kvart over otte, der var ikke meget vind, så det blev tre timer for

maskine mod syd til vi kom til Porto Kheli. Der var plads ved bykajen, så der lagde vi os ind med hækken op til kajen. En kaj der blev bygget fordi man forventede, at her skulle være en NATO flådebase. Der blev også bygget en lufthavn her i nærheden. NATO basen blev anlagt et andet sted og kajen bliver nu anvendt af fiskere, turboåde og lystsejlere. Ude i bugten har "Franks Yacht station" nogle bøjer, men holdebunden er god og der er masser af plads til akerligere. Porto Kheli er en sommerby, der ikke rigtig er gang i endnu. Der er masser af små hoteller, og der er en stemning af afslappet, græsk tilbagelænethed.

Tirsdag den 21. til fredag den 24. juni 2016

Ja, så fik vi bygget rede her, her er stadig varmt, og vi har fundet en klippe vi kan bade fra lige 500 meter henne ad molen. Sidst på eftermiddagen sniger temperaturen sig op over 40 grader, og så er det kun "Mad dogs and Englishmen goes out in the midday sun". Vi har gået en tur (om formiddagen), set EM i fodbold, fulgt slutspurten i den engelske debat om Englands medlemskab af EU. Det var sjovt at se Island spille fodbold mod Østrig sammen med tre østrigere; de var meget stille da kampen var overstået og Island havde vundet 2-1. England stemte i går for at forlade EU. Vi er noget chokerede (men resultatet synes at ligne noget vi kender fra den danske afstemning om retsforbeholdet en protestaktion mod det politiske establishment uden rigtig at vide noget om konsekvenserne). Nu mangler det så bare at de får bank af Island i næste fodboldkamp. Det er en mærkelig verden vi lever i!

Fredag formiddag på kontoret, siesta og endelig badning sidst på eftermiddagen. For første gang i flere dage stod jeg ikke for madlavningen, og efter tre dage på diverse spisesteder var det helt rart at sidde i cockpittet og nyde livet på kajen. Vores østrigste nabo Bertram fra Silver Surfer II (meget sød, interessant og fornuftig fyr) rejser hjem i morgen, så aftenen sluttede med at vi sammen med ham overværede et arrangement på kajen i anledning af midsommeren (græsk børnedans og korsang), hvorefter vi sammen indtog en enkelt øl.

Lørdag den 25. til onsdag den 29. juni 2016

Vi kom faktisk ikke fra Porto Kheli før søndag. Afgang kvart over otte og kursen sat mod

Ermioni, også en lille by på Peloponnes' fastland; der var vi fremme klokken kvart over tolv. Den smule vind vi havde, stod rundt de pynter vi passerede, så det blev endnu en dag for maskine. Det var nu helt fint, for så fik vi ladet lidt på batterierne. Der er to moler her i Ermioni, en for fiskerne og så en for os andre. Vi fandt en plads på den side af molen, der ligger ind mod bugten og har bygget rede her. Dejlig lille by. Sidst på eftermiddagen kommer her gerne en fem-seks stykker charterbåde, men de ligger på den anden side af molen og gør ingen skade. Allerede søndag var vi ude og gå en meget kort tur, og endteovre på den anden side af den halvø Ermioni ligger på. Der er en betonkaj, og her ligger der charterbådene, mange af dem -og der er der gang i den. Jo, vi ligger fint hvor vi ligger. Halvøen har (også her) været befæstet og man kan se rester af befæstningen, der er også rester af et Poseidon tempel, altså det er kun fundamentet der er tilbage.

I mandags spillede Island EM-fodboldkamp mod England. Det måtte vi se. Vi gik op på nærmeste restaurant, for at spise og se fodbold der. Vi gjorde det egentlig mest for at få mulighed for at få et brusebad der (det trængte vi meget til). Før kampen mod Island spillede Spanien mod Irland. Vi hørte, at der blev snakket spansk mellem en af de andre gæster og hende der tog i mod bestillingerne. Vi spurgte, hvorfor hun kunne snakke spansk. "Fordi jeg er fra Spanien". Vi spurgte hvorfra, og hun svarede "Eibar", formodentlig i forventningen om, at vi skulle spørge hvor det var. Hun blev tydeligt meget overrasket da vi sagde, at der havde vi været flere gange og at Stens fætter boede der. Da det så viste sig, at hun kendte Esteban og Aranza og deres børn, var det helt uvirkeligt. Verden er altså lille. Miren er gift med en græker, der driver denne restaurant, nu vores stamværtshus i Ermioni. Island vandt 2-1 over England! Så nu er England ude af EM-turneringen og ude af EU to Brexits på en uge. Cinnabar med Mike og Kay er kommet hertil. Dem kender vi fra Messolonghi. Vi spiste med dem i går aftes og her til morgen hjalp Sten dem med noget internet/app-instalation. Det har været meget varmt de sidste par dage og sidst på eftermiddagen har solen stået direkte ned i vores cockpit, så vi har følt os stærkt foranlediget til at

få syet et skygge- lagen der dækker hækken. Det tog selvfølgelig længere end vi havde regnet med, men det blev lavet i går, og er bestemt umagen værd. I dag er det lidt overskyet, så det er lidt... meget lidt køligere.

Torsdag den 30. juni og fredag den 1. juli

Afgang Ermioni klokken ni med kurs mod Idra. Alle har talt om øen Idra og en fin bugt lige vest for byen, hvor man ligger fint for anker. I Idra by er det angiveligt lige som at ligge på Anholt om sommeren: I flere lag med anker ude og det er ikke os! Vi kom til bugten ved Mandraki, og forsøgte at få vores anker til at holde to gange uden succes,- og helt ærligt: ankerbugten var faktisk ikke noget at skrive om, så vi sejlede videre til Poros, hvor vi var klokken kvart over tre. Mens vi lå i bugten og overvejede mulighederne kom 'Maid Honor' en Southerly 42 som vi tidligere har mødt i det Ioniske ind. De havde set os på AIS'en og skulle lige hilse på. Hyggeligt. Efter Mandraki fik vi lidt vind og vi fik for første gang i lang tid mulighed for at lufte sejlene, det var ok.

På Poros er der også mange både, men her var plads til det. Langs hele øens sydlige og sydvestlige kyst er der mulighed for at lægge til og selv om der er mange der gør det, og endnu flere der ligger for anker i strædet mellem Poros og Peloponnes, så er der plads nok. I dag fredag, har vi kigget lidt mere på byen og fået os et havbad, det er et ret hyggeligt sted selv om der er mange feriegæster.

For sejl mod Poros

Lørdag den 2. juli 2016

Afgang Poros kvart over otte, vi havde en meget flot tur nord om halvøen Metana og så lidt øst

på til Epidavros, hvor vi var kvart i et. Det undrede os lidt, at vi ikke så ret mange både på havet, når der var så mange på Poros. Det hænger nok sammen med, at vi er relativt tidligt af sted om morgenen. Vi har heller ikke haft problemer med at finde pladser i de små havne når vi kommer tidligt på eftermiddagen. Her i Epidavros har vi tre projekter: to fodboldkampe (Tyskland-Italien i aften og Frankrig- Island i morgen) og en tur op til det store antikke teater i Epidavros. Eftermiddagen var lidt stille, men ved seks-syvtiden vågnede byen lidt op. Der var boder langs havnefronten, hvorfra der blev solgt lokale varer: honning, olivenolie, oliven, ost, tziparo, sandaler, appelsiner, sukkerristede nødder og rigtig meget mere. Da vi var oppe og betale for havnepladsen (6€/dg) fik vi at vide, at der i det lille antikke teater 500 m fra havnen, var musik i aften. Det måtte vi se og høre. Det var en oplevelse. Vi tror nok, at det var en musikaften til ære for en græsk komponist. Vi var lidt handikappede af at vi ikke forstår græsk, da der var lange forklaringer mellem klaverstykkerne og sangen. Det var helt sikkert, at de fleste af tilskuerne kendte sangene og sang med, vældig bevægende. Må dog gå til bekendelse og indrømme, at vi gik midt i forestillingen, da den sproglige barriere var lidt for høj. Vi nåede tilbage og så 2. halvleg af Tyskland- Italien i fodbold (Tyskland vandt på straffesparks-konkurrence)

Teateret i Epidaurus med plads til 13.000 tilskuere!

Søndag den 3.juli 2016

Tidligt oppe og i en taxi af sted til det store antikke teater i Epidaurus. Og det er stort, der er plads til 13.000 tilskuere, faktisk ret imponerende. Akustikken skulle være ret imponerende; man kunne lave prøver, og det

viste sig, at det faktisk var muligt at råbe det øverste pladser op uden at anstrenge sig, og uden at det buldrede og bragede.

Mandag den 4. juli 2016

Vi skulle ikke for tidligt af sted til Vathi på Metana, for det var kun godt ti sømil, og vi skulle jo først være fremme, når de der lå i Vathi var kommet af sted. Det er en ret lille sted havde vi hørt. Vi var af sted ved halv ti tiden og vi fik mulighed for at sætte genuaen, og det var fint til en afslappet sejlads. Vi var fremme ved 12-tiden. Og jo, det er et lille sted, men der var masser af plads til os da vi kom. To timer efter kom en flotille med syv katamaraner, med syv sydafrikanske familier om bord, samt to almindelige charterbåde. Så var der heller ikke plads til flere i Vathi havn. Det gik dog alt sammen stille og fredeligt. Vi kan godt mærke at sæsonen er ved at være i gang, og at de der sejler flest af er ikke-rutitnerede sejlere. Nogle af bådene har ikke septiktank, eller den bruges ikke, små både der sejler med turister kiler sig ind mellem både med hækanker ude og fortøjrer sig på nabobådene. Da her åbenbart kommer mange charterbåde er kajen velforsynet med elektricitet og vand, så vi ladet helt op igen efter flere dage uden "landforbindelse" Køleskabet og forrådet skal tømmes, så jeg laver en del mad, så vi ikke skal fylde mere i skabene.

Tirsdag den 5. juli 2016

Der blev meget stille i havnen da de syv

Nogle af pladserne er finere end andre

katamaraner sejlede lige før frokost. Her er tretavernaer og en fiskerestaurant, OG en brusere på kajen, så man kan blive skyllet når man har badet lige udenfor molen (10 meter fra båden). Det synes jeg er luksus!

Onsdag den 6. juli 2016

Sad i går her i Vathi, Metana og spiste frokost med en øl, og studerede vejrudsigter. Sten bemærker, at der kommer noget vind onsdag og torsdag og at vejrudsigten fuldstændigt har ændret sig! Jeg undres og spørger hvad ser du på? Jeg ser på Ægina..... Tavshed fra den anden side af bordet. Så: Nordre Toldbod!

Nu er ved ved at planlægge, at vi skal have Troldand på land og vi skal flyve nordpå den 14. juni. Det passer os helt fint, for nu er her meget varmt i de varme lande. Troldand skal på land på nordsiden af Ægina, på et af de tre værfter der ligger her: Aspragis. Så planen er at sejle til Ægina og der få fat i værftet og få lavet en aftale. Vi lettede fra Vathi halv ti og var i Ægina halv tolv. Vejrudsigterne lovede lige lovligt meget vind i de kommende dage, og da værftets slip ligger lige ud mod den åbne nordkyst, skal det helst være nogenlunde vejr. Vi vil prøve at få fat i værftet i morgen tidligt. Vi tussede rundt i byen som bestemt er meget hyggelig.

Torsdag den 7. til søndag den 10. juli 2016

Da Sten ringede til værftet torsdag morgen, ved halv ni-tiden, viste det sig at Panagiotis Aspragis var lige i nærheden, så han kom et par minutter efter, og vi aftalte at vi skulle op klokken fire i dag. Så vi sejlede fra Ægina klokken tre og var i værftets slæbested klokken ti minutter over fire. Ingen havde fortalt os hvor lille slæbestedet var! Det er meget lille med store undervandssten på begge sider ... og vi skulle bakke ind. Da jeg så det, var jeg lige ved at tage fenderne ind. Jeg kan godt forstå at de kun tager både op når det er magsvejr. På plads på land ved fem tiden, og det var dejligt at se at bundpatentet holder fint, det behøver vi ikke gøre noget ved. Skruen skal lige renses for begyndende ruere, og ellers er det banal rengøring der står for døren. Fredag vaskede vi fribordet og fik rensset skruen. Så var fribordet klar til at blive poleret om lørdagen, det blev rigtig flot. Så mens vi var inde i den gode gænge, fik vi poleret overbygningen om søndagen.

Vi har lavet en lang liste over de projekter der ligger foran os de næste fire dage. Det er dejligt at have god tid, så vi ikke stresser.

På land hos Brødrene Asprakis

Turen hjem går med taxa til Ægina by, så med flyvebåd til Piræus og til sidst med bus til lufthavnen. Da vores fly først går klokken lidt i to på torsdag, så har vi hele formiddagen til at komme til Athen. Vores plan er at komme herved den 31. august for at fuldføre turen rundt om Peloponnes og vende tilbage til Messolonghi. Så på gensyn om seks uger. I fredags kom en fisker ind i sin motorjolle, den kom på land og lørdag gik han og malede den i bunden. Da han gik alene rundt og vi snakkede med ham på græsk – dansk, bød vi ham på kaffe. Gregoris (den ande Asprakis bror) fortalte, at fiskeren havde taget turen i sin jolle fra Piræus hertil alene, havde sovet i båden i nat (jeg tror ikke han kan ligge udstrakt i den) og at han er 87 år! Lørdag kom han så igen i vandet, vinkede farvel og satte kursen mod Piræus. Da han var kommet et stykke ud, så det ud til at han havde problemer. Panagiotis hentede kikkerten og meddelte, at han åbenbart havde problemer med roret, for han havde taget det af, og sat et nødror og nu sad han roligt i sin båd, med kurs mod Piræus. Vi spurgte, hvad han hed, men det vidste Panagiotis ikke, Det var deres ældste kunde og det var det!

Efterår 2016: Ægina til Prevesa

Torsdag den 1. september 2016

Vi kom til Ægina i går i strålende sol og meget let vind. Begge brødrene Asprakis var på pladsen og det var Troldand også, dækket af et gedigent lag støv! Så diskussionen om hvilket projekt vi skulle starte med var helt irrelevant, der skulle spules båd, og det blev der. Da vi var færdige med det, cyklede vi til supermarkedet og handlede det allermest nødvendige, for der var absolut intet på båden. Selv om klokken var blevet syv inden vi handlede, så var det varmt – rigtig varmt. Vi fik handlet så vi havde til morgenmad og frokost. Middagen spiste vi på den eneste restaurant inden for gå-afstand, men det er god mad, så vi nød det. Vi var tilbage ved tiden og der gik ikke mange sekunder før vi faldt omkring og i søvn.

I dag har vi så sat strayhood'en på og taget dækket af genuaen, så vi er klar til at komme i vandet når det passer Asprakis, men vi er lidt spændte, for det er ikke nødvendigvis sjovt, hvis der er for meget vind og ind imellem lover de faktisk op til 12 m/s i morgen; og bliver det ikke i morgen bliver det desværre først mandag, og så sjovt er det altså heller ikke at ligge her på en meget støvet plads.

Så er efterårssejladsen startet (foto: Snowbird of Norway)

Søndag den 4. september 2016

Da vi vågnede fredag var vi klar til at blive sat i vandet og klokken ni var brødrene Asprakis også klar. Klokken kvart over ni, satte de gang i traveliften og klokken ti sejlede vi fra værftet hurtig arbejde. Vores plan var at sejle til Ægina

by og ligge der og blive færdige. Men egentlig var vi færdige, og vi gik fint og hyggeligt for genuaen alene, så vi fortsatte. Satte kursen nord om Aegistri for at tjekke den ud, det så hyggeligt ud, så den må vi til ved lejlighed. I foråret var vi så glade for at ligge i Vathi på halvøen Metani, så der satte vi kursen i mod. Det har vi ikke fortrudt. Det har været blæsevejr et par dage, så her har vi ligget og hygget os og badet, op til flere gange om dagen. Lidt efter vi var kommet, kom en anden dansk båd: "Bare Lykke" med Jens og Vitter om bord. I lørdags kom så "Krøgsea" med Bente og Jørgen om bord. Det blev så til middag i "hjemstavnsforeningen" lørdag aften. Vi har også haft tid til at kigge på omgivelserne. I lørdags gik Sten og jeg en tur til de nærmeste to landsbyer: Megalo Potami og Megalochori, ikke en lang tur, men dog fire kilometer.

"Hjemstavnsforeningen" på vandretur

I dag var planen så, at vi seks danskere skulle med en taxa op til en nærliggende vulkan. Vi blev kørt op til en plads så tæt på vulkanen vi kunne komme, derfra var der så en gang-klatre sti op til vulkanen. Vulkanens sidste udbrud var et par hundrede år før vores tidsregning, men vi var i et vulkansk landskab, præget af store lavaklodser. Man kunne så komme helt op og kigge ind i det øverste af vulkanrøret fra siden. Vi kravlede ned at stien tilbage til vejen og gik så tilbage til Vathi. På vejen var der en lille taverna, og vi kunne høre kaffen og øllerne kalde på os, så vi faldt inden for. Mens vi sad og bestilte spurgte den unge mand, der serverede om vi var danskere og da vi bekræftede det, slog han over i dansk. Christians (med mellemnavnet Yannis) mor var fra Danmark, og han havde

været i Danmark (Varde) mange gange. Han drømte om at komme til Århus og læse jura når han om et år blev færdig med skolen. Da vi gik derfra ønskede vi ham alle held og lykke, og Jens og Vitter gav ham deres kort. De bor i Århus og tilbød at hjælpe ham hvis det skulle blive aktuelt.

Da vi kom tilbage til Vathi spiste vi frokost på en af tavernaerne og var klar til siesta derefter. Sikke dog nogle dejlige dage vi har haft her i Vathi, sol, sommer, badning og ture i naturen. Overvejer at flytte os i morgen.

Tirsdag den 6. september 2016

Vi kom fra Vathi i går. Vi sejlede kvart over ni og var fremme her i Methana klokken halv tolv. Der var ingen vind så vi tøffede stille og roligt rundt om halvøen Methana til den største by på halvøen. Som der står i pilot'en står her en lugt af svovlbrinte (rådne æg). Det er ikke så slemt og lugten er der ikke det meste af tiden. Men det betyder jo så, at her er helbredende bade. Man kan betale og komme ind på et stort sanatorium, eller man kan hoppe i havet gratis. Vi har gjort det sidste. Ude for enden af den mole vi ligger ved, er der en trappe ned i vandet med et lille bitte badehus. Der svævede vi yndefuldt i vandet for at få vores gigt til at forsvinde. Vi var der ikke alene; ved femtiden om eftermiddagen mødtes de ældre fra byen her for at pleje deres gigt og snakken gik livligt. I morges ved otte-tiden lagde jeg mærke til at en gruppe var på vej hen til badestedet. På det tidspunkt, var jeg i fuld gang med at vaske tøj, gøre lidt rent og Sten vaskede dæk, for vi havde lagt vandslange ud og fået strøm fra land, så der blev også støvsuget.

Vi vidste godt at Snowbird of Nordway med Johanne og Asbjørn var i omegnen, også at de havde planer om at sejle hertil, og ved ellevetiden sejlede de ind i havnen. Snowbird er en katamaran, og de må ikke ligge i havnen. Den flittige, fløjtende og højtråbende kvindelige havnefoged er træt af at de fylder for meget, og derfor ligger over to laid-lines og klipper dem over med deres skruer. Heldigvis er der andre muligheder, så de fik lagt båden til kaj og vi fik en ankerdram med dem her på Troldand. Vi spiste frokost sammen oppe i byen, samme sted som vi spiste i går. Det er et af de steder hvor der ikke er en menu, men vi blev trukket ud i

køkkenet for at se hvad mor havde lavet af mad og så var det bare at pege. Senere var vi var ude at svovlbade med Johanne og Asbjørn her til eftermiddag. Det begyndte at regne da vi stod op af vandet.... og det blev ved! Vi havde egentlig aftalt at vi skulle have spist sammen med dem her til aften, men det er udsat, og det blev ved med at regne!

Der svovlbades

Torsdag den 8. september 2016

... og det regnede da vi vågnede- og da vi stod op onsdag morgen! Nu var det blevet meget aktuelt med at få handlet, da der er meget lidt proviant om bord. Vi inviterede os selv på kaffe på Snowbird og fik både kaffe og hjemmebagte vafler! Imponerende. Der var lige et hul i regnen, og vi fik handlet lidt, så vi er klar til et par dage uden supermarked.

Nu er regnen ved at stilne af- i denne del af Grækenland, i den vestlige og nordlige del af landet lover de stadig en hel del regn. I går regnede det så meget i dele af Peloponnes, at der har været oversvømmelser og fire mennesker er druknet. Vi havde meget få dråber regn inden vi kom af sted lidt i ti her til morgen. Snowbird havde besluttet sig til at følges med os til Agistri så vi satte kursen der hen. Vi var her ved 12-tiden, og fandt os en plads ved kajen. Snowbird fandt også en plads ved kajen. Det viste sig at være i sidste øjeblik at vi kom. For senere kom der to charter flotiller hver med 6-10 både. De fandt alle sammen plads, og her virker ikke som her er overfyldt. De spiller dog musik, men vi ligger lidt i yderkanten, så vi håber det ikke bliver så slemt.

Fredag den 9. september 2016

Jo, der var larm og fest i havnen i nat, men vi overlevede. Alle bådene var væk til frokost og der er næsten ikke kommet nogle ind i dag. Vores gisatex på dækket har længe haft behov for et par små efterkorrektioner, så Sten var i formiddags ud for at reparere lidt på det. Jeg fik fat i et vaskeri, og de kom og hentede noget vasketøj – og det var så det huslige, jeg fik lavet i dag. I eftermiddag cyklede vi en tur rundt på øen. Den er ikke stor, men der er store højdeforskelle. Men det var en fin tur.

Cykeltur på Agistri

Tirsdag den 13. september 2016

I lørdags landede en kapsejlad fra Athen her på Agistri. Det betød at var mange, rigtig mange både her natten mellem lørdag og søndag. De fandt dog alle plads og stemningen var dejlig fredelig. Johanne og Asbjørn havde fryseren(!) fuld af fisk fra Norge, og de inviterede os på fiskefrikadeller lørdag aften. Sten lavede remulade og vi havde en meget hyggelig aften på Snowbird. Flotte "kulisser" med tordenhimmel mod nord. Tordenen kom nærmere og det gjorde regnen også! Det føltes nok mere voldsomt end det var, for alle bådene i den – faktisk- overfyldte havn, blev liggende hvor de lå, og der var på intet tidspunkt opræk til panik. Men det var nu nok godt at vinden blev i det nordlige kvadrant.

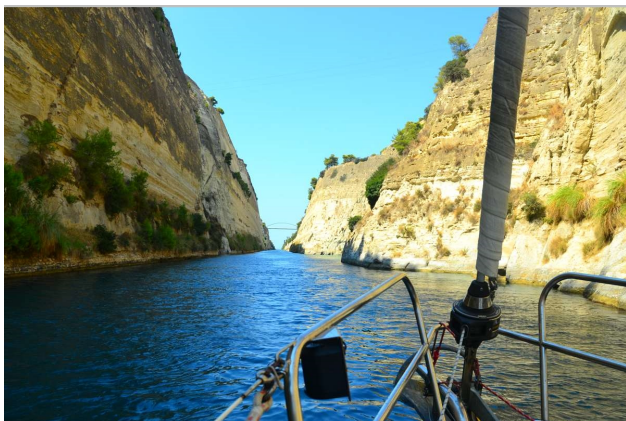
Lidt over middag søndag var havnen næsten tom igen. Kapsejladfeltet rædede tilbage mod Athen.

Helt efter planen kom Buller og Niels med flyvebåden fra Piræus ved femtiden, Den ligger til 100 meter fra hvor Troland lå. De nåede et havbad inden vi gik op og spiste en udvalgt af

græske forretter sammen med Asbjørn og Johanne.

I går, mandag morgen kvart i ti, sejlede vi ud af havnen. Vi havde li..lige et problem, da en nabobåd havde fanget vores anker. Det lykkedes at få løftet ankeret om ved hjælp af det elektriske ankerspil og få vippet det af vores line. Vi satte sejl og sejlede mod Vathi. Vi havde ok vind i halvanden times tid, derefter prøvede vi at sejle lidt i ”ingen vind fra forskellige retninger”, hvorefter vi gav op og sejlede for maskine det sidste stykke. Vi var fremme i god tid til frokost, havbad og almindelig afslapning.

Der lå to både da vi kom hertil i går, men i løbet af eftermiddagen blev der fyldt op, men de fleste var væk i dag inden frokost. Niels og Buller gik en tur op til vulkanen, og Sten og jeg nusede rundt. I går aftes lavede Sten en aftale med Taverna-Mor om at gå i køkkenet og lære at lave stegte auberginer med ”topping”, det må vi så se om det bliver til noget.

På vej ind i Korintherkanalen

Søndag den 18. september 2016

I onsdags tog vi så fra Vati videre mod Neo Epidaurus, en tur på 11 sømil. Ikke et særlig stort projekt, og da der desværre ikke var noget vind gik det for motor. Vi var fremme klokken 12, og fik frokost på Troldand, lidt brød, en græsk pølse en græsk salat. Det var et dejlig fredeligt sted. Havnen så ud til at være ret ny, og som mange andre små steder er fiskerne med de små fiskebåde ved at overtage stedet. Ikke desto mindre et hyggeligt sted, hvor sæsonen er ved at være slut. Niels og Buller gik en tur vi fandt dem kort efter på et sæt liggestole, hvor de modvilligt indrømmede, at de vist havde taget en 'morfar'... joh livet er hårdt.

Buller synes at Niels, der aldrig har været i Grækenland før, skulle se en større by. Så i torsdags tog vi fra Neo Epidaurus direkte til Korinth. Jeg glædede mig til at sejle igennem Korintherkanalen, som jeg jo har hørt om mange gange. Fortøjningerne i Neo Epidaurus blev taget ti minutter i ti og vi var fremme ved indsejlingen til kanalen klokken to. Papirarbejdet gik nemt (€ 137) og vi fik faktisk lov til at sejle ind i kanalen med det samme. OG det var imponerende.

På vej gennem Korintherkanalen, mod Korinth

Kanalen er ikke særlig lang, (små fem kilometer), men det er flot. Vi lagde til i Korinth klokken tre om eftermiddagen, ret sultne og øltørstige, så vi var hurtigt i land og få os en gang gyros. Der er også jernbane her til byen, fin fidus, da Niels og Buller skal hjem herfra og toget går direkte til lufthavnen i Athen. Det tager bare 1 time og 20 minutter. Buller og Niels gik en tur; de var væk meget længe, vi var ved at blive nervøse, da de kom tilbage. De havde været oppe på stationen for at få en togplan; og stationen ligger langt ude i forstæderne, så de havde få motioneret for i dag. Godt for dem. Til og med kunne de så oplyse, at de på vejen var kommet forbi nogle supermarkeder, blandt andet en Lidl. Vi trænger til lidt forsyninger så Sten og jeg forbereder en tur derop. Fredag blev så til en overliggerdag i en storby. Vi tussede rundt og så på livets gang. Korinth har som mange andre byer været udsat for en række jordskælv og er derfor en ret ny by, hvor gadenettet er rektangulært. Niels og Buller fandt en badestrand med en taverna, hvor de tilbragte en del af dagen. Var da også derovre for at bade og spise frokost. Sten og jeg er ikke så dygtige som Buller og Niels til at ligge ved stranden,

men vi forsøgte da. Om aftenen spiste vi på en taverna her ved havnen. Kun lokale spiste der, dejlig mad. Da vi spiste frokost der i går, blev vi modtaget som stamgæster og fik vores ”stambord”. Da vi havde spist frokosten måtte vi tage en tårevædet afsked med Niels og Buller og de tog en taxa til togstationen.

Da de var taget af sted fandt vi vores rygsække frem og gik til Lidl og købte det aller mest nødvendige: Lidt skinke af forskellig slags. Der blev kikket meget vejrudsigter for der ligger noget snavs vejr og venter først i næste uge, så spørgsmålet var om vi skal flytte os til Galaxidi før eller efter det. Da vi havde set vejrmeldingerne i morges, blev vi enige om, at vente med at sejle til at det dårlige vejr er overstået, hvilket tidligst kunne blive onsdag. Korintherbugten er en tragt og når vinden står i vest så stuver den sig meget og så er der tryk på. Det gider vi ikke krydse op imod. Da vi havde taget den beslutning, flyttede vi Troland over på den anden side af havnen, hvor vi ligger bedre, skulle det blæse op. I dag er der så dømt kontorarbejde.

Strandferie i Korinth

Torsdag den 22. september 2016

Tidligt i går morges vågnede jeg ved at vinden var løjet, så der var helt fredeligt. Tænkte at det er utroligt som vejrudsigterne er blevet bedre i de år vi har sejlet. Vi vidste faktisk fra vi kom her til Korinth, at vi ikke ville komme herfra før onsdag, men selvfølgelig håbede vi på at vejret ville te sig, så vi kunne komme af sted før, men nej! Vi fik så brugt dagene til at få vasket både tøj og dæk og i øvrigt nyde Korinth som egentlig er en helt fin mindre by.

Vi var hurtig ude af køjen og var på havet kvart over syv. Der stod stadig lidt vind ude i Korin-

therbugten, og den var som forudsagt lige imod! Vi tog det for storsejl og ”jerngenue”, faldt lidt af og slækkede lidt ud, så gik det fint. I starten stod der noget ”grov gammel sø”, så det var lidt gyng-gang. Efter godt fire timer løjede vinden og bølgerne blev markant mindre og vi kunne sejle direkte mod Galaxidi, hvor vi var fremme kvart i to. Vi var heldige at finde en plads ved kajen et stykke inde i den smalle fjord, hvor bykajen ligger godt beskyttet. Her var ret fyldt op til aften, men det gik fint -stille og roligt. Jeg skulle egentlig have lavet mad, men det blev aflyst, for restauranter og caféer strejkede. De protesterede mod svineriet i byen og de dårlige affalds- og kloakeringsforhold, og om aftenen, var der protestmøde på byens torv.

Formiddagstur i Galaxidi

Søndag 25. september 2016

Det blev så torsdag jeg kom til at lave mad. Der havde vi så haft fordel af, at vi kunne spørge os frem til, hvor vi skulle spise. Det sted vi fik anbefalet var rigtig godt. Dejlig mad til en rimelig penge (33 €), men ventetiden var lang, men det værd.

Fredag var vi også rundt og se på byen, dejlig lille græsk by uden for alfarvej med en dejlig tilbagelænet stemning. Om aftenen fik vi sådan lyst til gyros, så det blev vores middagsmad oppe på en taverna lige ved havnefronten.

Afgang fra Galaxidi lørdag morgen kvart over otte og havde en dejlig tur til Trizonia. Det blev til 21 sømil på loggen, og det var med vinden agten ind. Først havde vi let vind fra nord, og så forsvandt den en lille time, men kom igen med 5-7 m/s fra ØSØ og det var fint og vi nød det. Vi var fremme klokken halv to og spiste på en af de lokale tavernaer. Her bygger vi rede. Der stu-

deres dog intenst på vejrmeldingerne, da vi gerne vil under broen og gennem fjordens smalle stykke i medvind.

I dag ligger vi over og startede dagen med en gå-tur rundt på den nordlige del af øen. Trizonia er et underligt sted. Marinaen er stor og velbeskyttet men aldrig gjort færdig. Der er ikke adgang til strøm og kun vand fra en enkelt vandhane. Til gengæld bliver der ikke opkrævet havnepenge. Dette har tiltrukket mange lavbudgetsejlere (al respekt for dem) og drømmere med store projekter om at istandsætte et billigt køb. Desværre ofte drømmere som må give op, hvilket f.eks. betyder at der midt i havnebassinet ligger et stort (>50 fod, to master) sunket skib der angiveligt nu har ligget der i mindst fire år. For hvem skal betale at det fjernes?

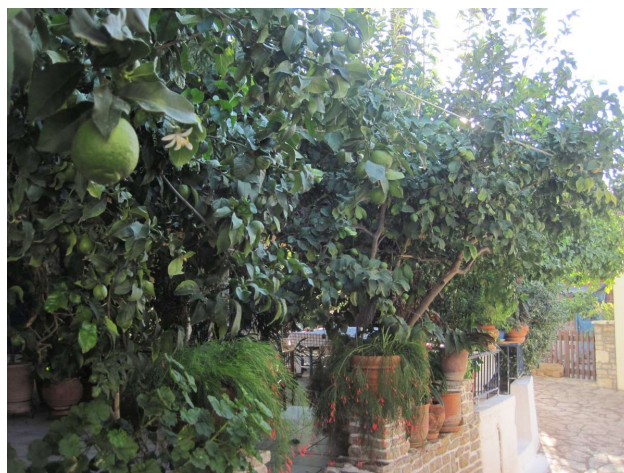
Sørgelig forfald i "Trizonia Marina"

Forholdene i marinaen står så til gengæld i skarp modsætning til øen i øvrigt. Den er super velholdt og velplejet med marmor, polerede granitbelægninger og halvdyre tavernaer. Klientellet er præget af endags-turister (fra Athen?). Men mange (tilsyneladende også ikke grækere) har store villaer med swimming pools mm. på øen. Og det er ikke småpenge der er placeret i fast ejendom, så man kan ikke lade være med at få den tanke, at det er uangivne midler fra 'den uformelle økonomi', der er placeret her. Et sted så vi en næsten færdigbygget villa med udsigt og 'det hele' til salg for £2.000.000 (og når den er solgt så er pengene jo lige pludselig helt rene).

Tirsdag den 27. september 2016

Vi kom her til Messolonghi i går eftermiddags. Stod op tidligt mandag morgen i Trizonia så

tidligt at det var mørkt! Det var lidt hårdt, men når solen så står op og farver himlen rød, så er det så flot, at jeg overvejer at stå tidligt op hver dag (det går hurtigt over). Havde en fin dagsejlad og en flot passage under broen over Korintherbugten. Alt som det skulle være og frisk medløbende vind under broen, hvor der ikke umiddelbart blev svaret da vi kaldte på VHF'en som man skal. Nu ligger vi så ved bro tre med mooringliner og føler at vi er kommet hjem.

Trizonia er også meget velplejet

Bruno fra Carus tog i mod os og vi spiste sammen hos Maro i går aftes (Jan er stadig hjemme for at hjælpe deres datter med at passe børn efter datteren er blevet opereret). I morges var vi selvfølgelig oppe hos Dimitris og drikke kaffe. Vi nåede også at få rettet mine briller hos Maria, komme på marked og få kaffe på Sunset. Christina fra vores lille gyros sted (der desværre har måtte lukke) kom herved sidst på eftermiddagen og fik en kop kaffe, Vi serverede også et glas valnødesnaps- om bord på Troland, den ku' hun godt lide. Ellers er alt ved det gamle, bortset lige det med den lokale forbryders hævntogt mod marinaen.

Lørdag den 1. oktober 2016

Ved ikke lige hvad der skete onsdag morgen, men jeg var igen tidlig vågen og så solopgangen. Benyttede lejligheden til at få vasket. Sten startede på at installere vores nye VHF og blev faktisk færdig med det torsdag. Kun et problem udestod dog: GPS'en virkede ikke, det viste sig dagen efter, at det bare var stikkene, der ikke var trykket ordentligt sammen. Det håndfrie håndset er nu også blevet sluttet til. Egentlig er det

håndsættet, der er grund til at VHF'en er blevet udskiftet; for siden vi fik en håndholdt VHF af Mads, har vi ikke brugt andet, for det er så bekvemt at stå oppe i cockpittet og kommunikere med andre. Men dertil kommer også, at den ny VHF har indbygget AIS alarm, så vi kan bruge denne funktion uden at have en strømslugende PC tændt. I går inviterede vi Bruno til middag. Han var glad, for hans datter der er lige blevet opereret for hudkræft havde fået, at vide at det ikke har spredt sig. Hun må stadig ikke bære tunge ting og med tre børn betyder det at Jan, ikke kommer herved. Så Bruno er ved at overveje at sejle alene op mod Prevesa.

Bente og Øjvind fra Ceres er også kommet nu. De skal heller ikke overvintre her, og tager også op til Prevesa. Men de skal først hjem i november, så de har god tid. I aften var vi så med Øjvind og Bente hos Maro og spise.

På vej under broen over Korintherbugten

Onsdag den 5. oktober 2016

Det er ærgerligt, at vi ikke kan ligge her i vinter. Men når den græske forbryder har blokeret muligheden for, at vi kan få båden på land, ja så må vi videre. Vi har fået en aftale i Prevesa om at komme på land den 26. oktober, så sådan er det. Vi måtte sige farvel til Messolonghi. Vi inviterede Dimitris og Christina på middag hos Maro. Christna kunne desværre ikke komme, men vi havde en hyggelig aften med Dimitris og Bruno hos Maro. Ellers er dagene gået med at handle, vaske, støvsuge, vaske dæk osv. osv. I dag sejlede vi så fra Messolonghi til Limen Patala. Vi kom af sted klokken ni efter vi havde spist morgenmad oppe på havnecaféen.

På vej til Limen Petala med Bruno i s/y Carus

Vi fulgtes med Bruno, der skal sejle alene op til Prevesa, hvor han skal op land allerede den 15. oktober. Det passer os fint at være så tidligt fremme, så vi kan få rigget af og pakket sammen i god ro og orden. Vinden var svag og lige i trynen, men den sidste times tid fik vi lidt vind og lidt slæk på skøderne, og så gik det frem over bakkerne. Vi var fremme i vores ynglingsankerbugt, Limen Petala allerede klokken to, og så var der dømt afslapning. Fik gummibåden i vandet og jeg nåede at bade, inden jeg futede over og hentede Bruno, som vi havde inviteret til middag. Når vi kom af sted i dag, så er det fordi der ligger et regnvejr (med torden?) og lurer på fredag-lørdag, og der vil vi gerne være et sted hvor man ligger sikkert og hvor der er rart at være ... mellem byerne.

Torsdag den 6. oktober 2016

Også i dag var vi af sted klokken ni. Brunos ankerspil satte ud, men det lykkedes ham at få ankeret op ved rå muskelstyrke. Planen var at sejle til Vathi på Meganissi for der er der mooring-lines og det passer os fint, da det ser ud til at der kommer en del vind sammen med regnen i morgen. Vi vidste at Judy og Carsten med m/y Dream ligger her. Fortøjningerne var da heller ikke sat, før Carsten og den lille hund Liv var der (de havde fulgt os på AIS'en). Hyggeligt at se dem her. De ligger inderst i havnen, ved siden af nogle danskere vi ikke kendte: Jørgen og Ulla. Vi fik en landgangs øl og fik at vide at Jens Erik og Vitter i Bare Lykke også var på vej hertil. Dem mødte vi i Vathi på Methana, så det var dejligt, at skulle være sammen med dem igen. Vi spurgte Bruno om han ville spise med "Klub Danmark" i aften, og han er ikke let

at skræmme, så han var med til middag oppe på en taverna lige over for hvor vi lå. Den kender vi fra tidligere besøg som et godt sted med ordentlig hjemmelavede græske klassikere.

Fredag den 7. oktober 2016

Med den vejrudsigt var der jo dømt ”overliggerdag” i dag. Jeg gik op til landsbyen Katomeri med ”Klub Danmark”. Stens knæ har det så dårligt, at det skal holdes i ro. Mats og Irene som vi overvintrede med i Messolonghi forrige år, ligger ovre i nabobugten og var gået herover. De sad på en cafe lige foran Troland, og det var også et hyggeligt gensyn. Lige nu sidder vi og venter på regnbygerne og blæsevejret; vi har haft et par dråber, men ikke noget at skrive hjem om. Senere fik vi besøg af Øjvind og Bente fra Ceres, der ligeledes ligger for anker i nabobugten.

SS 110 s/y og Troland SS 110 s/y Carrus i Vathi, Meganissi

Lørdag den 8. oktober 2016

Der blev ikke ventet forgæves på bygerne, de kom og der var både torden, lyn, vind og vand i dem. I nabobugten var en bro revet sig løs, og her i Vathi havde ankeret sluppet for to både som endte langskibs ved den ydre stenmole. Men vi lå ret fredeligt, og fik læst i nogle bøger.

Søndag den 9. oktober 2016

Der var afgang fra Vathi, Meganisi klokken ti. Der var 11 sømil til Lefkas Marina, hvor vi har tænkt at ligge et par dage til det næste regnblæse- og torden vejr er overstået. Vi var fremme klokken halv et efter at have gået for maskiner hele vejen, for der var absolut ingen vind. Gik med Bruno op i byen for at få os noget

Gyros til frokost. Og så slappede af resten af dagen.

Tirsdag den 11. oktober 2016

Som meteorologerne havde lovet, så blev det blæsevejr i går, og der kom torden, regn (masser af regn) ved samme lejlighed. Absolut kun vejr til at være indendørs i. Vi fik læst igen.

Fai-Da-Te med Find og Dianna om bord ligger her i havnen. Vi mødte den første gang sidste år på en ankerplads i Montenegro. Vi fik en midt-dagsaftale i land og var ude at spise på en dejlig lille taverna her ved havnefronten.

I dag var så dagen, hvor vi skulle have gummibåden pakket sammen. Det regnede godt nok her til formiddag, men det klarede op lige før frokost, så vi kunne få den af og tørret. Det vil sige: den skal op til Way-Point for vi vil have et betræk på den, så den bliver beskyttet for sollyset. Det synes vi en ny gummibåd fortjener. Den blev afleveret, vi fik taget daviderne af og ellers pakket gummibådens ting og sager væk. Endvidere fik Sten (forhåbentlig) en aftale i land med det lokale værksted. Vi skal have skiftet kølevædske på motoren og den vi hidtil har brugt (som er originl Yanmar der er grøn) er en anden type end den der kan fås her (som er original Yanmar, men er rød). Bruno mente ikke at de kunne blandes, så Sten ringede hjem til KKE i Skovshoved, hvor man bekræftede at ikke blot kunne man ikke blande de to (originale Yanmar kølevædske), men det var ikke nok blot at skylle maskinen igennem, der skal en kemisk rensning til (sic).

Torsdag den 13. oktober 2016

Bruno skal op på værftet Cleopatra i Prevesa på lørdag, så han ville gerne til Preveza by i dag. Vi har hørt meget fint om Preveza by, så det passer os fint at komme derop, og ligge der den sidste periode inden vi skal på land på Kleopatra. Vi sejlede ud af Lefkada kvart over ti og klokken elleve kom igennem broen. Der var ingen vind, så gik det for motor op til Preveza. Da vi skal ligge her længe gik vi ind i Marinaen, og blev taget vel imod da vi var her ved et-tiden. Mens maskinen var varm gik Sten i gang med at skifte olie. Da det var godt overstået fik gearkassen også skiftet olie, - så er det også gjort.

Preveza er en meget dejlig græsk by

Fredag den 14. oktober 2016

Værkstedet i Lefkas ville ringe om aftenen tirsdag; det gjorde de, og vi fik at vide, at det kunne de klare (altså det med rensning og udskiftning af kølervædske), og de ville ringe i morgen formiddag en halv time inden de kom. Der blev ikke ringet, og klokken tre gik Sten derop. Manden spurgte så Sten om vi var tilfreds, hvortil han kun kunne svare at han ikke vidste det, da vi ikke havde set nogen endnu. Så blev der ringet og vi fik at vide, at de ville komme nu og ordne det. Da de så kom, havde de ikke kemikalierne med, men de ville have dem i morgen formiddag. Vi sagde at så, var det lige meget, for vi sejlede i morgen, og da det ikke var akut, så behøvede vi slet ikke at få det gjort nu. Det var de meget uforstående overfor, - og nu havde de jo bestilt kemikalierne hjem osv. osv. lang palaver! Men Sten fastholdt, at de kunne komme til Preveza og ordne det; palaverpalaver- og hvis det blev til noget, så ville vi ikke betale kørselspenge for faktisk var det jo Yanmar leverandøren der ikke kunne overholde sine løfter.

De ringede så her til morgen og ville komme til Preveza for at ordne det. Vi trak vejret dybt og sagde ok. De ordnede det, og havde faktisk medbragt de kemikalier der skulle bruges måske..... for nu sagde Yanmar Grækenland pludselig, at det på vores maskine (lang forklaring om legringer) var bedre blot at skylle grundigt igennem med vand (sic); efter en længere conference, med Bruno (tidligere maskinofficer i Royal Navy) som støtte, nåede til den konklusion at masser af vand var det bedste. Puh ha! Det var en sej omgang, men nu er det

gjort.... men da Sten blev præsenteret for regningen, havde de selvfølgelig beregnet sig tid for at køre herop i bil. Det blev der så korrigeret for. Og vi har fået en kvittering med Yanmar stempel, der klart forklarer hvad der er gjort. Det er som at gå til lægen- man er helt i lommen på de (såkaldt) professionelle og man er ind i mellem i tvivl om hvad der er rigtigt.

I marinakontoret havde jeg forhørt mig om gode spisesteder i byen. Sten og jeg gik en tur op i byen for at se på stedet. Dejlig by med 30.000 indbyggere, med et fint byliv og dejlige taver-naer. Vi fandt de to steder, jeg var blevet anbefalet og faldt end et af stederne og fik frokost. Fint sted. Bruno havde insisteret på at invitere os på afskedsmiddag. Så for ikke at lave unød-vendige eksperimenter gik vi samme sted hen og spiste om aftenen, og det var bestemt meget godt også anden gang. Vi kommer nok der igen.

Lørdag den 15. oktober 2016

Sten sejlede med Bruno over til Cleopatra, hvor han havde fået at vide, at de ville tage båden på land, når der var tid i dag. Han havde jo fået rykket optagningsdatoen frem, da Jan ikke kunne komme herved, så de kunne ikke sige præcis hvornår. Sten kom tilbage ved tolv tiden og senere fik vi at vide, at Carrus var kommet op lidt over fire.

Inden frokost fik vi genuaen taget ned, pakket sammen og fik repareret nogle småskader på agterliet. Det er godt gået, at vi kun har småskader på genuaen. Den er otte år gammel, og står stadig så godt. Den har bestemt været alle pengene værd.

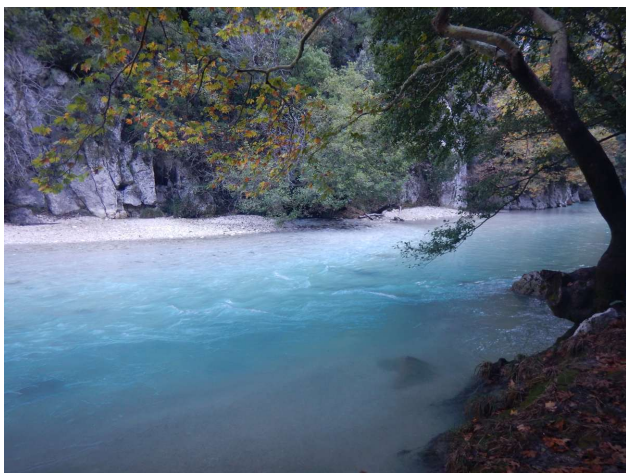
Sidst på eftermiddagen gik vi op i byen for at finde et supermarked. På et skilt her ved marinaen står, at der er 350 meter derop. Vi fik set rigtigt meget af byen inden vi fandt det. Men turen tilbage var kun 350 meter.

Søndag den 16. oktober 2016

Inden jeg faldt i søvn i går aftes mærkede jeg et jordskælv. Det er en mærkelig fornemmelse, men jeg var ret sikker. Sten havde ikke bemærket noget, men tjekkede på sin jordskælvs-app. Den var god nok, der havde været et jordskælv med epicenter oppe ved den albanske grænse og af styrke 4,5 på Richterskalen.

Startede dagen med at tage storsejlet af. Det er godt nok også blevet slidt, især i toppen, hvor

både agterliet er slidt og selve lamineringen er også, ved at slippe. Men igen, det står fint og vi må levetidsforlænge det til vi når hjem.

Floden Acheron Potamis som ifølge overleveringen er Styx på grænsen til dødsriget

Tirsdag den 24. oktober 2016

For et par nætter siden havde vi lyn- torden-, regn-, endnu mere lyn- buldretorden- og spandevig af regn! Det lynede så det føltes som om, vi havde et defekt lystofrør over sengen. Almindelige regnvejr har vi også haft, så jo vi er glade for, at vi indimellem kunne arbejde i tørvejr. Michael og Marie i s/y Synapsen kom i onsdags og det har været hyggelige dage med dem, samtidig med at begge bådene bliver vinterklargjort; sejl er blevet set efter, cockpittet er taget af og set efter, tovværk er pillet af og set efter osv osv. Stens knæ driller ham stadig, det gør faktisk meget ondt ind imellem, men nu har han fået kiroprakterens ord for, at han skal ikke hidse sig op over knæet, men tage den med ro, så falder knæet også til ro; han fik en forklaring som han synes lyder ædruelig.

I går lejede vi bil sammen med Marie og Michael og kørte mod nordøst via Glyki, til floden Acheron Potamis, som ifølge den græske mytologi er floden Styx, der grænser op til dødsriget. Et stykke oppe i land kommer en underjordisk flod ud under et klippemasiv, og dette er så indgangen til dødsriget. Der var et utroligt flot område og det var en dejlig tur derop.

I Prevesa er der en dejlig vinforretning, som vi har frekventeret, og som sælger dejlig højkvalitets græsk vin, hvilket er lidt svært at finde i de lokale supernarkeder. Blandt andet har vi fået en super Pinot Noir, der kan måle sig med hvad vi

Vinslottet Glinavos

f.eks har fået fra Californien og New Zealand (også prismæssigt).

Dér har vi spurgt os frem og fundet ud af, at der ligger en vingård i nærheden af Sitsa, som ikke var så langt fra Acheron. Det har ikke før været muligt for os, at finde et vinslot her i Grækenland, så nu skulle det være! Vi satte kursen mod vingården Glinavos, og blev ikke skuffede. Det var et fint lille vinslot, med en produktion af vin på græske druer, men også med nogle importerede sorter. De producerede blandt nogle nogle muserende vine, baseret på en produktionsform, der er lang tradition for her i området. Det var spændende. Vi kom selvfølgelig derfra med nogle flasker. På vejen tilbage til Prevesa fik vi besøgt Nicopolis, en by anlagt af romerne omkring år nul efter vores tidsregning.

Også her i marinaen i Prevesa er der nogle havnehunde. Også her er der en gammel tæve der styrer forsamlingen, som består af en ældre han og to af hans sønner. Den ene er lidt halt på det ene forben og han klarer sig fint, vi ser ham ofte på restaurant oppe i byen. Den anden er lidt mere afhængig af den mad der bliver serveret af sejlerne. Heldigvis er der nogle hundevenner, der skal overvintre i havnen, så de vil blive fodret hen over vinteren. Endnu en gang er det sjovt at se hvordan hundene prøver at leve sammen med menneskene og hvordan menneskene også har glæde af det, da det er fine vagthunde. Her har været nogle dejlige aftener med flotte solnedgange, hvor vi har nydt "sundowners" i henholdsvis Synapsens og i Troldands cockpit. Vi er ved at smage os igennem de græske vine vi har købt oppe hos den lokale vinhandler. Det er

vældig hyggeligt, og vi har fået nogle gode smagsoplevelser.

Menyen her om bord består i disse dage af ”tømme-køleskab-mad”. Vi skal på land på onsdag, og når vi er på land bliver der ikke lavet meget mad, så vi er spændt på hvordan tavernamulighederne er ovre ved Kleopatra Boatyard.

Torsdag den 27. oktober 2016

Så kom vi på land i går. Det gik fuldstændig problemfrit. Vi skulle op klokken otte, og da der kun er en sømil over til værftet, så var der ikke problemer med at nå det, men solen var jo ikke stået op da vi skulle af sted, så det var mørkt. Solen stod dog op, så det var lyst da vi kom derover. Vi var hurtigt ude af vandet og så blev der trykvandsspulet- og der var meget tryk på vandet, så bunden er lige til at male til foråret, så det er jo fint. Så blev vi kørt hen på vores plads. Det er helt i udkanten af værftets plads. Det er en af de pladser værftet er blevet udbygget med i år, for efterspørgslen på pladser har været stor her i området. Dels kan de jo ikke

tage både op i Messolonghi og dels bliver det sværere og sværere at være i Tyrkiet da den politiske situation i området, får folk til at trække vestover. Endelig siger rygterne at priserne i Kroatien er blevet næsten prohibitive, så mange søger mod Grækenland. Der er derfor tryk på pladserne, og på de tre pladser (Cleopatra, Aktion og Ionian), overfor Preveza by, udvides der for fuld udblæsning. Nu er vi faktisk klar, og nyder stadigvæk at have god tid. Det skulle blive blæsevej i nat, så vi bygger nok rede indtil vi skal med flyveren fra Athen lørdag aften. Heldigvis er flyveren så sent at vi kan nå at komme til Athen med bussen (5½ time). Lørdag bliver en lang dag, for vi skal med bussen ti minutter over ni om morgenen og er først hjemme over midnat.

Det har været en dejlig eftersommer, hvor vi igen har fået oplevet en masse dejlige græske steder og landskaber og mødt en masse dejlige, åbne og imødekommende grækere og andre sejlere.

Bådepladsen Cleopatra, ved Prevesa, den er bare kæmpestor!

Efterskrift: Sydengland november 2016

Mandag den 14 november 2016

Det var egentlig meningen, at vi ville have taget hjem fra Grækenland via England. Vi har længe haft lyst til at besøge alle de venner vi har langs den Engelske sydkyst. Helst ville vi flyve til Bristol, men det viste sig at være meget kompliceret og det var ulige meget lettere at gøre rejsen direkte fra København til Bristol, så med tog langs sydkysten og hjem fra London. Og det skal være nu! Flybilletterne er købt, og vi

har i øvrigt brugt en eftermiddag på nettet for at ordne togbilletter mellem vores opholdssteder. Der er rigtig mange penge at spare ved at købe togbilletterne på nettet, og ikke gøre det på stationen umiddelbart inden afgang (ofte >50%).

Det har været en dejlig eftersommer, hvor vi igen har fået oplevet en masse dejlige græske steder og landskaber og mødt en masse dejlige,

åbne og imødekomende grækere og andre sejlere.

Flyet fra København lettede, så vi var i Bristol lige inden frokost. Der blev vi hentet af Liz. Liz besøgte vi sidst for tre år siden, da hun boede i Cardiff. Vi havde ikke planlagt at møde hende

denne gang, med da hun hørte, at vi skulle fra Bristol Lufthavn til en station i byen, så foreslog hun med det samme at hun hente os i lufthavnen og køre os til stationen OG så kunne vi få en time sammen og spise frokost sammen ved Chew Valley Lake, et naturreservat syd for Bristol inden vi tog toget fra Bristol videre til Totness lidt over to.

Sten og Liz ved Chew Valley Lake

Vi blev samlet op på stationen af Roger og Kristin. Vi fik en kop te og så slentrede Sten og jeg en tur rundt i Totnes, som er en dejlig hyggelig by, og man venter hele tiden af inspector Barnaby fra Midsomer Murders kommer rundt om hjørnet. Det er ligesom en kulisser, og det er ikke de fattige der bor der.

Tirsdag den 15. november 2016

Efter morgenmad gik Sten og jeg ned til den kaj hvor vi i år 2000 lå med Blåmusling. Vi havde suget luft ind, fundet det rigtige tidspunkt med hensyn til tidevandet og sejlet der op, fundet et rigtigt sted, og ventede til vandet forsvandt, så Blåmusling stod der på kølen og lænede sig op ad bolværket, den gang var det meget spændende. Der er stadig ikke meget vand når det er ebbe.

Da vi kom tilbage til Roger og Kristin hoppede vi ind i bilen og kørte op på Dartmoor til en rigtig hyggelig pub. Jeg kan godt forstå at Dartmoor er et populært sted at vandre og vi så da også mange på pubben der nød et velfortjent måltid.

Kirken i Totnes, Rememberence Day er overstået

Efter frokost kørte vi rundt og gik nogle korte ture og kørte en meget dejlig tur tilbage til Totnes. Stoppedede ved et salgssted for lokale kunsthåndværkere, hvor vi købte en tehætte. Vi havde en meget afslappet eftermiddag, fik læst lidt i vores bøger og om aftenen gik vi ned til Totnes og spiste på en italiensk restaurant.

Idyllisk pub på Dartmoor, Sten og Kristin på vej ind

Onsdag den 16. november 2016

Så skulle vi videre til Roger og Lizzie i Exeter. Dem mødte vi, da vi var i Sant Carles og havde Troldand på land om vinteren der. Vi har ikke set dem siden de var i Danmark og besøge os. Toget gik fra fra Totnes klokken halv et. Det var en kort tur til Exeter St Davies, kun en halv time. Vi blev hentet på perronen. Det var dejligt at se dem igen. Dejlige hyggelige mennesker som straks tog os ud til en pub lunch- det bliver man aldrig træt af. Derfra kørte vi ind til Exeter hvor vi var rundt under byen. De middelalderlige vandkanaler under byen eksisterer stadig og man kan komme ned i dem. Det var utroligt spændende, at gå rundt under byen. Lidt shopping blev det også til. Lizzie som selv har været i kludebranchen, havde helt tjek på hvor man skulle handle hvad, så jeg endte med at komme ud af en forretning med en tunika,- fedt! Så kørte vi hjem til Roger og Lizzies dejlige hus. De to mennesker har altid et husprojekt

i gang. Jeg tror de sagde, at de har flyttet 19 gange i deres liv. Lige nu bor de her sammen med deres voksne søn, og der er et annex til huset som de lejer ud. Derudover er der et lille hus i haven, hvor deres datter bor, med sin forlovede og deres barn. Vi hyggede om aftenen over en karrysuppe, og fik ført hinanden ajour med sejlplanerne for den kommende sæson.

Sten, Lizzie og Roger ved floden Otter

Torsdag den 17. november 2016

Cooked breakfast! En luksus der sjældent overgår os, men her til morgen skete det, - vi føler os rigtigt forkælede. Vi kørte en kort tur til River Otter, hvor vi startede ved flodens udløb og gik en dejlig tur langs floden op til en vandmølle. Turen blev lidt længere end planlagt, da Sten lige pludseligt meddelte, at hans kamera var væk. Vi gik tilbage og fandt det under et træ, hvor vi var stoppet op for at tage et billede. Således meget lettede, fortsatte vi turen op til møllen, hvor der var et lille spisested. Fantastisk planlagt, for det passede lige med spisetid! Vi gik tilbage til bilen og kørte til floden Exe's udmunding og kiggede ud over sandbarrerne, for derefter at fortsætte til en skibsprovianteringsbutik. Der fandt vi lige det vi manglede: spilertape! Vi købte to ruller, for da vi gik sejlene efter her i efteråret, fik vi brugt en del, til at holde sammen på nogle flossede sømme. Altså! Vi blev forkælet: den stod på lammeskank til aften hos Lizzie og Roger.

Fredag den 18. november 2016

Og det stopper ikke: cooked breakfast igen! Og da det var kommet værterne for øre at det var min fødselsdag, så vi fik champagne til morgenmaden. Dejligt at blive forkælet. Op ad formiddagen kørte vi til et indkøbscenter: Darts Farm Shop, som var alt andet end en gårdbutik!

Cidersmagning i Darts Farmshop

Det var et meget up-market center for alt til boligindretning på landet og tøj til at have på på landet og i landsbyerne. Lizzie var på udkig efter støvler og fandt nogle, der faldt i hendes smag... og min, de havde dem desværre i Lizzies størrelse, men i min! Så det blev så min fødselsdagsgave. Nu passer jeg så lidt bedre ind gadebilledet her i Sydengland. På vej tilbage lagde vi vejen forbi et antikvitetsmarked i flere etager – sjovt at se, men vi faldt ikke over noget vi lige stod og manglede. Drinken før aftensmaden fik vi på en dejlig gammel pub og middagen derefter indtog vi på en anden pub.

Lørdag den 19. november 2016

Cooked breakfast for tredje dag i træk! Vi føler os meget forkælede, og vi havde heldigvis god tid så vi tog det roligt over morgenmaden. Roger og Lizzie kørte os til Exeter St. Davies hvor vi tog en tårevædet afsked. Herfra toget til Southampton Central, hvor vi blev samlet op af Bruno og Jan. Så blev kursen sat direkte mod Chichester, hvor vi var meldt til Southerly Owners Associations 'Laying up supper' (afriiggerfest?). Crouchers Hotel er et fint sted, men telefonen virkede ikke, den blev dog skiftet, men det kom internettet ikke til at virke af. Det vi havde mest brug for da vi kom, var en time på ryggen og det fik vi så. Vi havde fået at vide, at det vigtigste ved denne sammenkomst var drinks'ne i baren før middagen. Vi var klar med drink i hånden på det angivne tidspunkt, og fik vi mødt mange af vennerne på Southerleys vi har mødt tidligere på vores færd. Det var hyggeligt at se dem igen og høre om deres planer. Jeg tror der er mulighed for at møde flere af dem på vores fortsatte tur. Der var blevet arrangeret et "Middelhavsbord" så vi kom til at sidde sammen med mange af dem vi har mødt undervejs på vores tur.

Gensyn med Northshore

Søndag den 20. november 2016

Vi var enige med Bruno og Jan om, at vi ikke behøvede at stå tidligt op. Da vi havde spist morgenmad i fred og ro på Crouchers kørte vi mod Stonehenge, som Sten aldrig har set. Vi måtte dog ned til Northshore og se hvor vi i sin tid købte, og hentede Troldand. De gamle bygninger er der endnu og det er stadig reparationsværft, og der er en masse både på land, men ingen nybygninger mere. Så tog vi til Stonehenge. Var rimeligt heldige med vejret: overskyet men regnen holdt sig på afstand. Siden jeg var der (tilbage i 60'erne), er der sket en masse: nyt museum, ny tilkørsel, en ny, kæmpe parkeringsplads, pæne stier, en del er blevet hegnet ind og der er lagt grus ud mellem stenene. Dog er Stonehenge et imponerende syn, men ikke så imponerende, som jeg huskede. Så skal man være der så tidligt spom muligt, for selv her uden for sæsonen, var der rimelig tryk på her midt på dagen. Efter Stonehenge kørte vi tilbage til Bruno og Jans dejlige hus, hvor vi tog en slappereftermiddag og -aften.

Stonehenge

Mandag den 21. november 2016

Lymington er en hyggelig by, så vi brugte dagen på sight-seeing. Lymington er en havneby og

center for lystsejls, så der er en del båd-udstyrsforretninger, hvor fik vi lidt tid til at gå, men vi fik ikke handlet noget, Troldand har jo hvad den skal have. Vi spiste en sandwich i byen og tussede lidt rundt.

Tirsdag den 22. november 2016

Bruno og Jan ville køre os til stationen i Brockenhurst, hvorfra vi skulle med toget til London. På vejen til stationen var vi forbi den lokale sejlklub. En meget hyggelig sejlklub med bar og mad OG med svømmebassin i floden, hvor vandet bliver skiftet ud med tidevandsstrømmen, ret fikst synes jeg. Frokost fik vi tid til at spise her og kiggede ud over floden og broen, hvor vi lå med Troldand for syv år siden, da Buller kom ombord, før vi skulle videre til kapsejls og sommertræf i Southerley-klubben. Vi havde besluttet os til at tage et tidligere tog til London, fordi vi havde bagage med og jeg havde fundet ud af, at vi ikke måtte have store tasker med i operaen. Derfor skulle vi til Victoria St. for at stille de store tasker. Det betød, at da vi kom fra Brockenhurst til Waterloo skulle vi med undergrundsbanen til Victoria og derfra videre til Covent Garden til London Opera House Her havde vi sat Amy stævne for sammen at se Manon Lescaut (Puccini). Alt Lykkedes, vi nåede det hele. Mest imponerende var nok at Amy nåede det. Hun havde været i Canada og var landet om morgenen, havde været på arbejde og så nu her til opera. Det lykkedes hende endda at holde sig vågen,- godt gået!

Manon Lescaut var flot og operahuset ved Convent Garden en oplevelse, og der var masser af mennesker. Vi var alle tre godt brugte, så vi tog en taxa (Uber) ud til Amy's hus efter operaen. Amy har købt et meget dejligt lille hus ude ved Stratford i Tower Hamlets. Et sted der stadig er lidt "rough and dirty" men helt sikkert på vej op.

Onsdag den 23. november 2016

Denne del af London kender vi set ikke. Egentlig havde vi haft planer om at tage til centrum, men havde mere lyst til bare at hænge ud i denne helt anderledes del af England. Vi brugte dagen på at gå op til det lokale bycenter ved Forrest Gate.

I Royal Opera House med Amy

Området er måske lidt "slidt ned" men helt sikkert på vej op. Vi købte lidt øl, vin og mad og spiste hjemme hos Amy. Vi var lidt flade, men det skyldes jo nok, at alle vores rare engelske venner havde gjort alt hvad de kunne, for at vi skulle få noget på opleveren, og det havde vi jo også fået, så vi havde behov for at fordøje alle vores oplevelser. Aftensmaden spiste vi sammen med Amy oppe ved Forrest Gate.

Torsdag den 24. november 2016

Ved Stratford blev der i forbindelse med olympiaden i London bygget et kæmpe stadion. og en masse bygninger. Disse har nok oprin-

delig huset de olympiske deltagere, men er nu almindelig beboelse. Dagens tur gik derover. Vi kom gennem det oprindelige Stratford, med de reminiscenser der er af tidligere havnearbejderkvarter og det dertilhørende marked, med indvandrerbutikker og -varer. Da vi kom over jernbanen med den spritnye station var vi i en anden verden. En super moderne indkøbs-mall med butikker med alle de posh mærker. Lige dem vi finder i den pæne ende af Strøget her-

hjemme. Vi fandt en Thai restaurant, hvor vi fik en dejlig frokost og købte lidt mad til at tage med hjem, for Amy ville først komme sent hjem.

Fredag den 25. november

Hun var i morges kørt til Bristol på noget reaserrcharbejde og ville først komme sent

Amy's hus

hjem. Da hun kom hjem drak vi en flaske Rosé vi havde købt.

Vi skulle først med flyet fra Gatwick ved et-tiden, så vi havde god tid til at komme fra Forrest Gate via Victoria til Gatwick. Vi kan godt lide at have god tid; så vi fik taget afsked med Amy inden vi gik til stationen. Hjemrejse var problemfri. Landede i København ved fire-tiden og var i fin form til at komme op at svømme om lørdagen med vennerne fra sejlklubben lørdag morgen.

De rejsende